

Colegiul Național „Grigore Moisil ” Onești

ARIPI DE MOISILIST

NR.3/2021

„O teoremă e o scrisoare de dragoste către un necunoscut, către acela care îi prinde nu numai înțelesul, ci și toate subînțelesurile.” (Grigore Moisil)

PROFESORI COORDONATORI:

prof. Cristina-Lăcrămioara Buzatu

prof. Elena-Carmen Melinte

COLABORATORI:

prof. Brăescu Smărăndița-Virginia

prof. Matei Cristina

elevii clasei a XII-a F (promoția 2020)

Cuprins

ÎNCEPUTURI	4
O AMINTIRE DRAGĂ!	4
MISS & MISTER... ..	7
DE LA VIS LA REALITATE - ANDRADA BRATOVIANU	9
ÎMPREUNĂ PENTRU NATURĂ	11
„HAI PE NET!”	12
SĂPTĂMÂNA EUROPEANĂ A ALFABETIZĂRII MEDIA	13
COMUNITATEA ELENĂ DIN ONEȘTI	16
ELEVII BASARABENI DIN COLEGIUL NOSTRU	17
IAȘI, ORAȘUL VIITORULUI MEU	18
EXCURSIE DE CONSILIERE ȘI ORIENTARE PROFESIONALĂ LA UNIVERSITATEA POLITEHNICĂ BUCUREȘTI.....	19
CENTENARUL.....	20
PARADA COSTUMULUI POPULAR	21
CE ÎNSEAMNĂ CU ADEVĂRAT SĂ FII PREȘEDINTE CȘE?.....	22
EU ȘI VOLUNTARIATUL	24
CE ÎNSEAMNĂ PENTRU NOI A FI VOLUNTAR?.....	25
CROSUL TINERETULUI.....	27
ȘCOALA DE VARĂ DE VOLEI	28
ABSOLVENȚI 2019	29
ARS LONGA, VITA BREVIS!	31
PROVOCAREA ADOLESCENȚEI	33
O PAGINĂ DE LECTURĂ ÎN ACUARELĂ	34
LIMBA ROMÂNĂ LITERARĂ – ASPECTE EVOLUTIVE.....	40
O MODALITATE COMPLEXĂ DE EVALUARE A ELEVULUI: PORTOFOLIUL	42
ANUL 2019 - ANUL INTERNAȚIONAL AL TABELULUI PERIODIC AL ELEMENTELOR	45
IQ, COPII DEȘTEPȚI ȘI ȘCOALA.....	48
JOCUL DIDACTIC.....	49
NANOMATERIALE.....	51
FRUMUSEȚEA RARĂ OCROTITĂ DE LEGE.....	55
LITERATURA MEMORIALISTICĂ.....	57
IERARHIA NEVOILOR CONFORM	60
TEORIEI LUI MASLOW	60
DE CE ESTE IMPORTANTĂ EDUCAȚIA PENTRU ȘI PRIN SPORT ?	63
PADLET	65

Istoria Colegiului Național „Grigore Mosil”

Istoria Colegiului Național „Grigore Mosil” este o legendă a trecutului și o pagină a prezentului, pe care fiecare dintre noi, cei de azi, o scriem zi de zi și pe care o vom preda viitorului. De-a lungul timpului, culoarele acestui liceu au răsunat de glasurile și pașii a mii de copii, copii fericiți care au legat prietenii pentru o viață și, uneori, emoționați de faptul că vor susține teste și poate nu mereu pregătiți pentru asta.

Între paginile vechilor cataloage apar numele unor foști elevi ai colegiului, care au ajuns la maturitate fețe emblematice ale societății oneștene.

Prin cancelaria liceului au pășit multe cadre didactice renumite.

Începutul învățământului la Onești este în 1866 când se înființează la Onești Școala de Băieți. Primarul de atunci, Nicolae Măgureanu, semnează la 10 ianuarie 1869 actul de numire

al învățătorului George Argenescu, care predă la toate clasele și avea 51 de elevi pe zi.

La 17 septembrie 1959 s-a înființat Liceul Numărul 1 într-un local cu 18 săli de clasă.

De-a lungul timpului, cea mai veche unitate de învățământ din Onești, Colegiul Național „Grigore Moisil” și-a schimbat de mai multe ori denumirea și a găzduit multe generații de elevi și profesori. Ce nu s-a schimbat, însă, sunt standardele unui învățământ de excepție, prestigiul de necontestat și, mult mai important, calitatea umană și educațională a elevilor și profesorilor - a celor ce dăm suflet colegiului.

Mult iubitul nostru liceu a reușit să își mențină activitatea la cel mai înalt nivel, clasându-se an de an pe locuri de vârf în topurile liceelor din România. Acest liceu, ce pentru mulți dintre noi reprezintă o a doua casă, a contribuit la formarea unui viitor de succes a mii și mii de elevi, atât prin intermediul profesorilor cu pregătire excepțională, cât și prin diversitatea activităților educaționale și culturale puse la dispoziție tinerilor.

ÎNCEPUTURI

În data de 9 septembrie 2019, pe culoarele Colegiului Național „Grigore Moisil” s-a auzit, pentru încă un an la rând, clopoțelul care anunță începerea unui an școlar, ce se dorește a fi plin de succese și împliniri pentru cei ce își vor continua sau începe parcursul liceal în cadrul acestei instituții de învățământ.

Cuprinși de bucurie și entuziasm, moșiliștii au intrat din nou pe poarta liceului, cu ocazia festivității de deschidere a noului an școlar. Această festivitate reprezintă startul unei noi aventuri către cunoaștere, crearea de noi amintiri și legarea de noi prietenii. Cu siguranță, cei mai entuziasmați dintre toți au fost chiar bobocii, aceștia așteptând nerăbdători toată vara pentru a-și cunoaște atât viitori colegi, cât și profesorii ce îi vor îndruma în următorii patru ani.

Alături de elevi și cadre didactice, cu același entuziasm, au participat la festivitate și părinții, împărtășind alături de copiii lor experiența unui nou început. În cadrul festivității de deschidere, doamna director a susținut un discurs motivațional, urându-le elevilor un an nou cu reușite.

„Excelența la Moisil este rezultatul muncii unor generații de elevi, în principal, al dascălilor din școala noastră și nu în ultimul rând al sprijinului pe care părinții și comunitatea, ni-l acordă.

Rezultatele la învățătură obținute de către elevii colegiului dovedesc faptul că aceasta instituție este una dintre cele mai performante. Astfel: anul acesta ne situăm pe locul al V-lea în topul liceelor din județ după mediile obținute la Bacalaureat cu o promovabilitate a promoției actuale de 97,07%.

Rebeca-Elena Ursu, absolventă de clasa a XII-a, a obținut medalia de argint la Olimpiada Internațională de Geografie pentru Europa Centrală, de Sud și Sud -Est desfășurată la Belgrad în perioada 23-29 iunie. La etapa națională a olimpiadelor școlare s-au calificat 23 elevi, 9 dintre ei au obținut premii și mențiuni. Calitatea educației care se oferă în această școală este dovedită de cele 78 premii obținute de elevii noștri la etapa județeană a olimpiadelor școlare respectiv cele 52 de premii de la Concursurile școlare. La etapa națională a acestora s-au obținut 24 premii și mențiuni.

Elevii participanți la faza națională a olimpiadelor școlare au fost recompensați cu câte un premiu în valoare de 1000 euro de domnul dr. Eugen Banciu, fost elev al colegiului. Elevii cu rezultate deosebite la olimpiadele, concursurile școlare și olimpiada Națională a Sportului Școlar au primit premii în bani sau echipamente și materiale sportive din partea Asociației Symposion a foștilor elevi ai colegiului. În susținerea elevilor se implică activ și Asociația Părinților „Grigore Moisil”.

Colegiul Național Grigore Moisil Onești s-a implicat în proiecte cu unități de învățământ similare din țară și din Uniunea Europeană. Astfel, s-au atras finanțări nerambursabile prin următoarele proiecte Erasmus+: **Europa: ti vedo e ti vivo, Profesori pentru clase inovative! - Activități formative pentru dezvoltarea gândirii creative, Dezvoltarea competențelor antreprenoriale pentru elevii cu oportunități reduse.** Alături de cadrele didactice, 24 de

elevi ai școlii noastre au beneficiat în ultimii 3 ani de mobilități Erasmus+ pentru formare în străinătate.

În anul școlar 2018-2019, Colegiul nostru a candidat și a obținut titlul de **Școală-ambasador a Parlamentului European**, fiind de acum înainte școală membră în rețeaua națională de școli active în programul **EPAS – European Parliament Ambassador School**.

Sper să avem cu toții un an școlar cât mai bogat, cu rezultate de care să ne bucurăm, iar aceste rezultate înseamnă nu numai note mari și un comportament exemplar, ci și bucuria de a veni la școală cu credința că zilnic adunăm în minte și în suflet lucruri noi și frumoase.”

Prof. Buzatu Cristina-Lăcrămioara

„Am pregătit un scurt text în calitate de fostă elevă a Colegiului Național „Grigore Moisil” și aș dori să nu fie doar un act de complezență, ci un mesaj pentru toți cei prezenți aici.

De-a lungul celor patru ani de liceu am înțeles că fiecare început este mai bun ca precedentul. Fiecare început aduce noi provocări, trăiri, experiențe, care contribuie la dezvoltarea și definirea personalității fiecăruia dintre noi.

Poate vă gândiți că există lucruri mai importante în viața noastră decât școala. Însă trebuie să înțelegeți că este imperios necesar ca școala să fie principala voastră preocupare. Studiul nu trebuie tratat cu superficialitate pentru că, mai devreme sau mai târziu, veți realiza că timpul trece mult prea repede pentru a recupera din informațiile nefixate la timp.

Un posibil răspuns pentru dilema fiecărui licean legată de modul în care trebuie să îmbine distracția cu învățatul este dată de maxima: „Trăiește ca și cum ai muri mâine, învață ca și cum ai trăi la infinit”.

În ceea ce mă privește, timpul a trecut foarte repede, iar liceul, cu tot ceea ce presupune el, a transformat eleva neîncredătoare într-o fată cu țeluri înalte.

Dragi boboci – emoțiile primei zi de liceu, dorința de a vă cunoaște noii colegi, nedumerirea și ezitarea vor deveni pe parcurs amintiri plăcute, deoarece alături de ceilalți veți descoperi că liceul este una dintre cele mai frumoase perioade a vieții.

Elevilor de a XII-a le urez mult succes, putere de învățare, rezistență la stres și înțelepciune în alegerea studiilor superioare pe baza cărora își vor forma viitorul.

Domnilor profesori, cei care m-au îndrumat și m-au sprijinit, le doresc multă inspirație în instruirea generațiilor care vin.

Să aveți un an școlar plin de performanțe și fie ca fiecare dintre voi să-și împlinească visurile și să deveniți exact ceea ce vă doriți.”

Munteanu Sabina, absolventă 2020 Științe ale Naturii

Spiritul Moisilist

„Spiritul Moisilist” ține de suflet, de aspirații și de vise ce pot deveni realitate: este o stare de grație pe care o descoperi în cei din jurul tău, în colegi și în profesori, este un iz de parfum ce vine din trecut, pe care în prezent îl simțim cu toții și care va dăinui mult timp de acum înainte. „Spiritul moisilist” vine din calitatea umană a celor ce trec prin acest loc, a noastră, a elevilor, a ce dăm suflet colegiului; este format din câte o părticică din sufletul fiecăruia dintre noi. Astfel, cu scopul de a defini mai concret acest „spirit”, i-am rugat pe câțiva colegi de-ai noștri să ne împărtășească opinia lor.

Ana-Alexandra Buzatu-absolventă 2021 Matematică-Informatică

„Pentru a descrie spiritul moisilist încep cu moto-ul paginii de Facebook al Consiliului Școlar al Elevilor - Colegiul Național "Grigore Moisil" Onești: "Copiii trebuie învățați cum să gândească, nu ce să gândească" (Margaret Mead). Pornind de la această sintagmă putem spune că spiritul moisilist este acela care îndeamnă elevii să participe la o serie de activități extracurriculare, activități ce au menirea de a le deschide calea spre cunoaștere, spre dezvoltare, tuturor celor ce acceptă provocările. Astfel, de curând, pentru a marca Unirea Principatelor Române, sau „Mica Unire”, așa cum este cunoscută în istorie, sprijiniți de cadrele didactice, elevii au marcat această zi realizând un tricolor al României prin hainele purtate în culorile albastru, galben, roșu, dar și prin organizarea horei unirii în curtea școlii. Un

„Încă de când am terminat clasa a VII-a, am știut că drumul meu în a deveni un adult de succes continuă la Colegiul Național „Grigore Moisil”. Aici, profesorii nu predau doar materia pe care elevii trebuie să o învețe, dar îi și ajută să se dezvolte personal și îi îndrumă să participe la concursuri și olimpiade școlare.

Liceul este dotat cu calculatoare de ultimă generație și videoproiectoare în laboratoare și săli de clasă, pentru a ne

alt moment deosebit, Ziua Culturii Naționale, ziua "Mihai Eminescu", a fost sărbătorit printr-o serie de manifestări culturale (Ștafeta lecturii, Național și universal, Poezie și muzică, Poezie și desen, Ambient eminescian). Elevilor le-a fost cultivat sentimentul de apartenență la cultura națională și universală. Elevii moisiliști au realizat activități de voluntariat în perioada sărbătorilor de iarnă, răspunzând într-un număr foarte mare la apelul campaniei „De la suflet la suflet”, aducând astfel o rază de lumină persoanelor nevoiaș, făcându-le sărbătorile de iarnă mai frumoase! Inițiativa a constat în colectarea de alimente, dulciuri, jucării, rechizite, haine. Spiritul moisilist nu ți-l asumi doar dacă ești la cest liceu, îl dobândești!”

Maria Bălbărău – clasa a XII-a C

ajuta să asimilăm informații mai ușor. De asemenea, colegiul organizează activități extrașcolare, din care învățăm să comunicăm cu oamenii din jurul nostru. Aici, la Moisil, atmosfera este una caldă și primitoare, iar orele de curs sunt captivante.

Să fiu moisilist este o mandrie pe care o port în suflet, este emblema unui adolescent de succes.” **Tudor Potârcă – clasa a XII-a C**

„După părerea mea, a fi “moisilist” nu înseamnă doar a purta o simplă vestă și de a ține cont de anumite reguli. Acest lucru poate fi interpretat în mai multe moduri.

În primul rând, a fi moisilist înseamnă înainte de toate a fi om, a ști să reacționezi în anumite situații și a te descurca, a colabora cu cei din jur, a fii

politicos cu cadrele didactice cât și cu colegii.

În al doilea rând, înseamnă a fi o persoană muncitoare care își cunoaște standardele și care ar face orice ca visurile să devină realitate.”

Mălina Tălmăciu absolventă 2021- Științe sociale

„Să fii un moisilist reprezintă cea mai frumoasă etapă din viața unui adolescent. Cu ajutorul profesorilor poți deprinde cunoștințe și excela la concursuri și olimpiade devenind astfel unul dintre cei mai iscusiți elevi ai liceului. Însă, să fii un adevărat moisilist nu este atât de ușor precum pare: trebuie să dai dovadă de promptitudine, seriozitate, și nu în ultimul rând și de un strop de iubire!”

Theona Istrate absolventă 2021

Viața de Moisilist

Eu sunt Anca, o fată încrezătoare care și-a dorit cu orice preț să fie o elevă a Colegiului Național „Grigore Moisil” Onești. De ce Moisil? E foarte simplu. Am ales Moisil în speranța unui mediu prietenos și liniștit, fiind un liceu propice învățării și promovării examenului de bacalaureat.

Am aflat despre acest liceu de la colegii mai mari. M-a atras foarte mult prezentarea liceului, făcută de o elevă, prin felul în care vorbea, având un vocabular bogat. Acest lucru m-a surprins și mi-am spus că și eu aș putea să acumulez atât de multe cunoștințe. Apoi, după mai multe discuții cu familia, am hotărât că este o decizie foarte bună. Am considerat că este exact ceea ce am nevoie pentru a reuși să-mi construiesc viitorul dorit.

Până acum, pot spune că m-am obișnuit cu ritmul de învățare, cu colegii, cu profesorii și cerințele lor. Am întâlnit exact ceea ce îmi doream de la acest liceu. În plan școlar mă descurc bine, reușind de fiecare dată să depășesc obstacolele și să mă ridic la nivelul așteptărilor.

Lecția de viață dată de liceu, care totodată e cea mai frumoasă provocare a acestuia, e colectivul. În clasă mea regălesc un colectiv divers din pluritatea de caractere și calități. Observ din fiecare coleg adolescentul visător, ghidat de ambiții mari, ce pășește încet și sigur spre maturitate. Deja s-au legat strânse prietenii care sper că vor dura o veșnicie.

În toți acești ani de *moisilist* care vor urma, îmi doresc să dobândesc o cultură generală amplă, rezultate cât mai bune, să progrez pe zi ce trece și să particip la diferite olimpiade și concursuri pentru a-mi depăși limitele.

Anca-Roxana Cășuneanu - clasa a XII-a C

„Pot spune că și eu am fost influențată de o prietenă care s-a ocupat de grupa în care mă aflam atunci când am fost să vizitez liceul, iar în acea oră am decis că aici este locul meu. Îmi place totul: începând de la latura socială, pregătirea elevilor și profesorilor, disponibilitatea personalului până la amplasarea instituției. Am întâlnit o mulțime de adolescenți prietenoși, care îi fac pe ceilalți să se simtă bine și alături de care am acum amintiri frumoase. Unele sunt de la activitățile din "Săptămâna educației globale", altele din "Săptămâna școala altfel", "Săptămâna bobocilor", însă nu pot să nu menționez faptul că în cel mai mic colectiv (și anume clasa) am legat prietenii cu toți. Există o vorbă cum că majoritatea prietenilor care rezistă toată viața sunt din timpul liceului și chiar tind să cred că așa este. Nu o spun doar din mica mea experiență, ci și din povestirile profesorilor care au fost chiar la acest liceu și continuă să fie colegi. Sunt șefa clasei mele de 2 ani, am fost la aproape toate ședințele Consiliului Elevilor și am remarcat implicarea, seriozitatea celor de acolo care chiar încearcă să facă liceul un loc prielnic dezvoltării elevilor moisiliști, îmbunătățindu-l de la an la an. Se organizează frecvent concursuri, activități, întâlniri ale cluburilor. Orice problemă

întâmpinată a fost rezolvată cu ajutorul colegilor, cadrelor didactice sau ale personalului. Profesorii noștri sunt deschiși, înțelegători și bine pregătiți. Ne ajută să învățăm nu doar prin clasică metodă: manual - discuție - scris. La toate disciplinele am avut proiecte (individuale sau de grup), filme, documentare, fișe, hărți, scheme, lecții interactive, ceea ce ne-au făcut să înțelegem și să învățăm mai ușor, să ne dezvoltăm capacitățile de comunicare și organizare. Dacă nu am priceput ceva, ni s-a repetat până am fost lămurii. Toate cunoștințele mele care au suflet de moisilist astăzi sunt împlinite și mulțumite. Îmi place mult amplasarea instituției. Este una ingenioasă: aproape de Biblioteca Municipală, parcuri, într-o zonă liniștită. Este un loc colorat, cu mulți copaci, flori. Sunt o iubitoare de natură, iar curtea școlii are un loc unde multe pauze mi le-am petrecut pe bancă alături de prieteni. Eu vin cu drag la liceu. Indiferent dacă nu mă simt bine într-o zi (sunt ființă umană și este perfect normal să am diferite stări), nu am cum să nu zâmbesc sau râd aici. Mă bucur de vacanțe ca orice alt elev, dar mereu sunt nerăbdătoare să mă reîntorc.”

Denisa Andreea Luca - absolventă 2021
Matematică-Informatică

Confesiunile unui boboc moisilist

Cu trupul tremurând de la atâtea vise și frământări, cu mintea plină de idei, am trăit acea zi minunată care va rămâne unul dintre tablourile mele preferate pictate cu paleta amintirilor. Sunt un boboc fragil ca un fus, cu inima imensă cât un munte, care dorește numai să vă împărtășească câteva gânduri de suflet pentru suflet.

Vestea organizării „Săptămâni Bobocilor” m-a luat prin surprindere. Eram tare curioasă și nerăbdătoare să particip la activități. În clasă, la noi, venise subit cea care urma să fie președinta Consiliului în scurt timp, a cărei personalitate era una distinctă. Îi căuta pe

primii șase de la catalog, printre care și eu. Așa că atunci mi-am cunoscut sursa de inspirație pentru templul minții mele ce-mi dă frâu liber imaginației, pentru că ceea ce scriu aparține eului meu. „Ea va ajunge departe” gândeam, „este un om cumpătat și matur, cu destule experiențe acumulate pentru vârsta ei.” Activitățile s-au desfășurat palpitant, vivace, cu diverse jocuri în echipă. Am socializat, am făcut cunoștință cu oameni noi și am avut parte de o gură de aer proaspăt pentru circumvoluțiile spiritului meu uman inhibate în abisul necunoscutului. Am simțit că trăiesc din plin, că zbor, că pot fi eu însămi, că mă cunosc, chiar dacă sunt de felul meu o ființă introvertită cu aspirații de exprimare și ideal imperceptibil. Și da, am iubit ziua aceea, m-am bucurat de ea ca niciodată. Și nu, nu încerc să elaborez tot ceea ce ține de felul în care am interpretat eu această „Săptămână a Bobocilor”, însă am putut să modelez din lutul clipei o amintire pe care o port în acel templu și, de fiecare dată când mă gândesc la ea, zâmbesc. Da, când aud de această activitate, îmi vine să zâmbesc. Sună atât de simplu, dar e atât de sugestiv răspunsul acesta pe care îl agreez, încercând să îl fac auzit în societatea prematură în care noi, cei pe cale de-a deveni adulți, trăim în momentul de față.

Sunt mândră de mine, că am ales acest liceu, că sunt într-o asemenea clasă, că am asemenea profesori, colegi și o doamnă dirigintă. Anul acesta poate a început ca un zbucium pentru mine, poate mi-a fost mai greu să mă obișnuiesc cu noul program, dar uite că sunt aici și încă cu zâmbetul pe buze.

Bacalu Miruna-Maria - clasa a XI-a E

Walt Disney spunea că „dacă poți visa un lucru, înseamnă că poate fi făcut” acesta este motto-ul după care m-am ghidat când am ales Colegiul Național „Grigore Moisil”. Eu sunt Belceanu Rareș, un boboc romantic și amuzant de fel, dar și foarte entuziasmat de acest liceu, chiar dacă uneori mi-a fost greu să mă adaptez, totuși am reușit să merg înainte. Acest fapt s-a întâmplat pentru că am înțeles de la alte persoane care au studiat aici că este un liceu unde pot învăța de la profesori buni, că pot trăi experiențe minunate la care nu am îndrăznit nici să visez. Așa că acest liceu merită doar cuvinte de laudă, deoarece, aici, după părerea mea, elevii se pot regăsi foarte ușor și își pot trăi visele.

Belceanu Rareș - clasa a XI-a C

Colegiul Național „Grigore Moisil” Onesti este un loc prielnic pentru dezvoltarea personală a elevilor, profesorii încurajând activitățile extrașcolare. Chiar dacă la început a fost mai greu să mă adaptez, colectivul a făcut această tranziție dintre gimnaziu și liceu să fie mai ușoară. ***Andrei Bianca*** - clasa a XI-a A

În acest liceu am învățat să privesc cu încredere viitorul meu. Am întâlnit oameni minunați și prieteni de încredere. Aici toată lumea este ca o familie. Toți ne ajutam la nevoie. Profesorii sunt înțelegători și ne-au învățat numeroase lucruri noi. **Mustata Teodora** - clasa a XI-a A

Acest liceu este precum un tărâm magic în care am fost inițiată în tainele prieteniei, ale colegialității. În moderna și draguța noastră clasă am învățat să gândesc, să fiu creativă, să sper, să am curaj, să visez, să mă maturizez și multe alte lucruri ce mă vor ajuta în viitor, atmosfera ce ne înconjoară fiind una calmă și iubitoare. **Spiridon Amalia** - clasa a XI-a A

„Încă din clasa a șaptea îmi imaginam anii de liceu, cu ceea ce aveau să îmi ofere. Iată-mă acum boboc moisilist!! În mare parte e așa cum mi-am imaginat: prieteni noi, profesori cu pretenții de la elevi și o atmosferă relaxantă în pauze.

O impresie frumoasă mi-a lasat Consiliul Școlar al Elevilor care implică elevii la diverse activități și încearcă să aducă ceva nou în liceu. Pe viitor sper să nepropună mult mai multe proiecte.

După un semestru am reușit să mă integrez în atmosfera de liceu și să mă obișnuiesc cu ritmul intens de învățat.” **Ilinca Sasu** – clasa a XI-a D

Impresii de la concursurile naționale

Colegiul Național „Grigore Moisil” din Onești se mândrește în anul școlar 2019 cu un număr de 22 de elevi ce au participat la faza națională a olimpiadelor școlare. Performanța de a se califica la Olimpiada Națională de Geografie a patru liceeni ai acestui colegiu (Andrei Eusebiu Sandu, Andrei Dănuț Blăgoi, Sergiu Evanghelos Minuț și Rebeca Elena Ursu, toți îndrumați de către prof. Aurel Mihăilă) a fost împlinită de către aceștia și prin cucerirea de premii și mențiuni. Andrei Eusebiu Sandu a primit la această olimpiadă desfășurată la Târgu Mureș un premiu special, Sergiu Evanghelos Minuț a obținut o mențiune specială iar Andrei Dănuț Blăgoi tot mențiune. O strălucită performanță a fost cucerită de Rebeca Ursu (clasa a XII a, prof. îndrumător Aurel Mihăilă), ea fiind selecționată pentru a face parte din echipa de liceeni care vor reprezenta România la Olimpiada de Geografie pentru Europa Centrală, competiție care se va desfășura la Belgrad.

La Olimpiada Națională de Limba engleză, desfășurată la Ploiești, Mara Ruxanda Roșu (prof. îndrumător Mariana Bereczki) a cucerit premiul III.

Premiul I la Olimpiada Națională de Limbi Romanice – secțiunea Limba italiană a fost cucerit de Andrei Călin (clasa a XII a). La aceeași olimpiadă a obținut o mențiune specială Elena Roberta Dobre (clasa a XI a).

Eleva Sabrina Burduja a obținut un succes deosebit, ei fiindu-i acordat premiul II la Olimpiada Națională de la Limba rusă modernă, ce a fost găzduită de municipiul Brăila.

Iată și ceilalți olimpici de la Colegiul Național "Grigore Moisil" din Onești care au participat la faza națională a olimpiadelor școlare: Beatrice Ivasaki (la Limba engleză, prof. îndrumător Magdalena Maria Velicu), Diana Neagu (la Astronomie și astrofizică, prof. îndrumător Lefter Teli Domunti), Denisa Elena Andronic (la Religie ortodoxă, prof. îndrumător preot Constantin Cornel Jupenschi), Andreea Maria Gondoș (la Religie catolică, prof. îndrumător Cristian Scripcaru). De asemenea, eleva Larisa Alexandra Stănciulescu (prof. îndrumător Alina Zamfir) a participat la Olimpiada Națională de Sociologie, iar Sabina Andreea Chinzăruc (prof. îndrumător Cristina Matei) a fost prezentă la Olimpiada Națională de la Limba și literatura română.

O amintire dragă!

Am fost întrebată care fost cea mai mare reușită a mea pe parcursul anului 2018. Bineînțeles că răspunsul a fost câștigarea locului I la Olimpiada Națională de limbi romanice - limba italiană. A fost o experiență unică, la care mă gândesc deseori. Pregătirea nu a fost deloc ușoară. Deși italiana este prima limba învățată și anii trăiți în Italia mi-au fost de mare ajutor, am muncit mult și m-am pregătit intens, lucrând variante și exerciții, exerciții și variante. Emoțiile au apărut încă de la etapa județeană, fiind prima olimpiada la care participam. Bucuria pe care am simțit-o, totuși, când am aflat ca am trecut la etapa națională a fost imensă. Și, de aici, a început aventura. Pe data de 2 aprilie, am plecat spre Târgoviște, locul de desfășurare a Olimpiadei de limbi romanice – limbile spaniolă, italiană, portugheză, la care reprezentam Oneștiul, doar eu și colegul meu, Andrei Călin. Grupul cu care urma să plecăm era din Bacău și pot spune că împreună eram o echipă fantastică, atât de fantastică încât aveam și un nume, echipa „Despacito”. Am fost foarte norocoasă să-i cunosc și să petrec momente atât de frumoase cu ei, experiența a fost atât de minunată și datorită lor.

Când am ajuns, totul părea ireal, elevi de toate vârstele umpleau de bucurie hotelul, toți în căutare de experiențe noi. Primele două zile au fost pline de emoții, deoarece s-au desfășurat proba scrisă și proba orală. Sala era plină de elevi de vârsta mea și care erau pregătiți să facă față probei scrise. În cele două ore și jumătate, am reușit să trec prin toate stările posibile de la extaz la îngrijorare. În schimb, proba orală era împărțită în două părți, prima parte era de ascultare și înțelegere a un text audio și a doua parte era de argumentat liber un subiect în fața unei comisii. În aceeași zi, în care am dat proba orală, am aflat rezultatele. Surpriza, pe care am avut-o, a fost neașteptată, fusesem singura din categoria mea care obținuse punctajul maxim. A doua zi, am aflat și rezultatele de la proba scrisă. Repede am făcut media și am rămas surprinsă, când mi-am dat seama ca sunt în fruntea listei. Bucuria a fost și mai mare când am aflat că și colegul meu, Andrei, a obținut locul I. *Moisilul*

reuşise săajungă pe primul loc la ambele categorii. Olimpiada a reuşit să mă facă sădescopăr

un altfel de experiențedecât cele obișnuite. A fost un pachet complet de emoții, pe lângă probe și premiere, am trăit și bucuria de a vizita multe locuri în Târgoviște: Turnul Chindiei, Grădina Zoologica, Mănăstirea Dealu, Palatul Brâncovenescu

etc., iar vizitarea acestor obiective turisticea dat acestei experiențe și mai multă valoare. Când am început să măpregătesc pentru olimpiadă, nu am crezut ca voi ajunge la acest nivel, unde, cu siguranță, nu aş fi ajuns fără suportul celor dragi, al profesorilor și colegilor, care au crezut în mine, m-au încurajat și susținut. Mulțumesc!

Cu siguranță, voi participa și la olimpiada de anul acesta și... cel mai bun săcâștige!

Dobre Roberta, absolventă 2020, clasa a XII-a D

Mirajul limbii lui Shakespeare, Poe, Orwell, Austen, Dickens - și multe alte genii creatoare de scrieri ce propulsează mintea cititorului către cunoașterea universului intrinsec și extrinsec al ființei umane, și nu în direcția „formelor fără fond” ale contemporaneității - a apărut înainte de începerea studiului ei la școală, fapt ce mi-a acordat o „perioadă de grație”, o parte din copilărie pe care am petrecut-o într-o perpetuuă căutare și descoperire...ambele inconștiente, desigur.

Odată cu abordarea limbii engleze la școală, prezența unor îndrumători mi-a amplificat dorința de acumulare a noi cunoștințe în domeniul gramaticii, iar idealul perfecționării celor existente deja îl păstrez de atunci și îl voi păstra „till death do us part”. Curând, concursurile și olimpiadele școlare au devenit o fascinație pentru mine, întrucât îmi urmăresc concentrarea, creativitatea și spontaneitatea în condiții de o incontestabilă intensitate.

Anul trecut a marcat apogeul experienței mele școlare până în prezent, grație participării la etapa națională a Olimpiadei de limba engleză și obținerii premiului al III-lea. Treptele urcate până la calificarea în lotul olimpic mi-au tratat acuratețea de ordin gramatical, autenticitatea în plan artistic, cât și naturalețea cuvântului rostit, și mi-au inspirat încredere. În timpul examenului, m-am bizuit pe acel sentiment de „inner strenght” și pe indispensabilele cunoștințe dobândite sub îndrumarea doamnei profesor Mariana Bereczki. Îți mulțumesc și îmi doresc ca în viitor să retrăiesc această experiență.

MARA ROȘU, Șefă de promoție 2020

În perioada 16-19 mai 2019, la Arad, s-a desfășurat Olimpiada de Tehnologia Informației, etapa națională. Cei 6 elevi moisiști au reconfirmat buna pregătire în acest domeniu. Aceștia sunt: Constăndoiu Cezar - Premiul al II-lea și Medalie de Aur, Bălbărău Maria-Andreea, Buzatu Ana-Alexandra, Bejan Gherasim Silviu, Socaciu Serafim, Vintilă Radu - Medalie de Bronz.

„Pot spune că participarea la Olimpiada Națională de Tehnologia Informației a fost cel mai bun și util lucru pe care l-am făcut anul acesta. Faptul că am luat locul al II-lea

la această competiție m-a ambiționat să-mi doresc mai mult anul viitor, deoarece mai am 3 ani de liceu înainte. Încurajez toți elevii să participe la astfel de competiții, fiindcă este o experiență unică în viață. Și chiar dacă nu reușești din prima, încearcă iar și iar până vei excela, căci nu ai nimic de pierdut.”

Constăndoiu Cezar - clasa a XII-a A

Miss & Mister...

Cuvântul care poate să descrie cel mai bine experiența trăită este „EMOȚIE”. Emoția a fost prezentă atât la concurenți, cât și la noi, organizatorii. Încă din primele momente am știut că va ieși un spectacol minunat, însă nu aș fi reușit fără o echipă pe măsură. Noii „Moisiști” s-au arătat ca fiind dornici de experiențe frumoase, dar și de noi prietenii. Repetițiile alături de boboci au fost o plăcere. La început, a fost greu să ne acomodăm unii cu alții, dar cu timpul am ajuns să fim buni prieteni. Aplauzele nu au încetat să apară la intrarea concurenților pe scena. Totul a decurs exact așa cum ne-am dorit. Mult așteptatul spectacol a trecut ca într-o clipă. Echipa de organizare a fost formată din elevii claselor a XII- a, ce au depus multa muncă în realizarea acestui spectacol.

De asemenea, cadrele didactice ne-au oferit ajutor, dar mai ales înțelegerea de care aveam nevoie. Împreună cu Ionut Hîrjanu(Mister 2016) am dat ștafeta celor doi câștigători. Nu pot să nu zâmbesc, când îmi aduc aminte de toate aceste momente unice, alături de persoane dragi. Miss&Mister reprezintă o provocare, o experiență unică, ce contribuie la maturizare. Indiferent de rezultat, fiecare concurent este un câștigător!

Odată cu intrarea la acest liceu am cunoscut multe persoane minunate, am legat prietenii și am învățat lucruri noi. Mă bucur că am participat la concursul de "Miss&Mister" și că am impresionat juriul împreună cu partenerul meu atât la proba de talente cât și la celelalte probe, câștigând titlul mult dorit de toți. Deși stăteam după ore pentru repetiții, era mereu o atmosferă plăcută, am avut destul de multe de învățat de la cei mai mari care ne-au îndrumat pe tot parcursul acestui concurs. Consider că a fost o experiență foarte frumoasă și rămân recunoscătoare tuturor celor care m-au susținut și mi-au fost alături la acest concurs. Sfatul meu pentru toți viitorii boboci care vor să-și depășească limitele și să dovedească de

ce sunt în stare este să participe la concursul de "Miss&Mister".

Antonia Bohâlțeanu – clasa a XI-a D

DE LA VIS LA REALITATE - ANDRADA BRATOVIANU

Povestește-ne despre cum ai ales să urmezi acest drum? Cum și de la ce vârstă ți-ai descoperit vocația? Cine te-a susținut?

B.A. *Înclinația mea spre muzică a fost descoperită de către părinții mei. Aveam 4 ani când pentru prima dată am fredonat cântece de-ale Deliei, Andrei și mă comportam ca și cum aș fi fost și eu pe scenă. Astfel, la vârsta de 7 ani am început cursurile de canto cu regretatul profesor Eugen Bertea, iar de la vârsta de 8 ani, continuând până în prezent, cu Irina Pashalov, la asociația "MY MUSIC ART". Așadar, pe parcurs, muzica a devenit nu doar pasiunea, ci și vocația mea.*

Știm că încă de la vârste fragede ai participat la diferite concerte și concursuri. Ți răpea mult timp din viața de copil? Ți-a fost dificil?

B.A. *Am început să particip la concursuri la puțin timp de la începerea cursurilor de canto. Fiind copil, nu realizam în totalitate importanța acestor concursuri, ce înseamnă competiția și cum să îmi folosesc toate atuurile muzicale. Într-adevăr, îmi răpea destul timp participarea la festivaluri, dar părinții mei m-au ajutat să îmi gestionez timpul astfel încât să nu simt neglijarea timpului liber.*

Când ai urcat pentru prima dată pe o scenă? Cum s-a simțit atunci primele emoții și cum ai reușit să le depășești ?

B.A. *Prima mea apariție pe o scenă a fost la un concurs de muzică de la Vaslui, unde m-am clasat pe podium. Sincera să fiu, nu am avut nici un gram de emoții deoarece la vârsta de 7 ani nu constientizam atât de mult ce înseamnă interacțiunea cu publicul și ce presupune o prestație în fața unei mulțimi de oameni. Pur și simplu am urcat pe scenă, am cântat piesa așa cum repetasem la cursurile de canto, am primit aplauzele și m-am bucurat de moment.*

Cum reușești să îți distribuie eficient timpul între pasiune și școală? Consideri că dispui de suficient timp liber?

B.A. *De-a lungul timpului am învățat cum să îmi gestionez timpul, astfel încât să am timp pentru școală, muzică și diverse alte activități de recreere. Consider că dispun de mai puțin timp liber față de cei care nu practică vreo activitate extracurriculară, dar suficient încât să am un stil de viață normal.*

Cine este idolul tău în domeniul muzical? Care este motivul pentru care te inspiră?

B.A. *Idolul meu în viață sunt EU. Îmi doresc să nu seamăn cu nimeni, să fiu unică pe piața muzicală. Înșă, am o preferată în domeniu și aceasta este Sia. Este o cântăreață din Australia, la care mă fascinează în primul rând timbrul vocal răsunător, dar suav, intensitatea cu care transmite mesajul fiecărui cântec și tehnica vocală deosebită și profesionistă, pe care, în timp, mi-aș dori să o stăpânesc și eu.*

Dorești să urmezi o carieră în muzică? De ce avantaje și dezavantaje consideri că ai avea parte?

B.A. *Poate suna a clișeu, dar nu mă vad făcând altceva în afara de muzică. Asta iubesc să fac, mă pricep și am muncit prea mult ca să rămână doar un hobby. Asadar, îmi doresc să urmez o carieră în muzică, dar ca orice alt domeniu, voi întâmpina pe parcurs avantaje, dar și dezavantaje. Avantajele pot fi că fac ceea ce îmi place, îmi îndeplinesc visul de a avea fani, oameni care să mă aprecieze, voi avea un renume, pot colabora cu oameni celebri, pot cunoaște personalități și dacă am parte de un manager inteligent și o casă de discuri dispusă să mă promoveze, pot beneficia de un venit mult mai mult decât modest. Drept dezavantaje pot identifica suportul material de care am nevoie pentru a-mi lansa melodii, videoclipuri și alte acțiuni și ghinionul de a nu găsi un manager competent și o casă de discuri serioasă pentru a mă promova și susține cât mai departe în cariera muzicală. Asadar, prevăd un drum dificil, cu multe obstacole, dar nu am de gând să renunț indiferent cât de greu va fi, pentru că muzica a devenit o parte din mine care vrea să se dezvolte și să se arate publicului.*

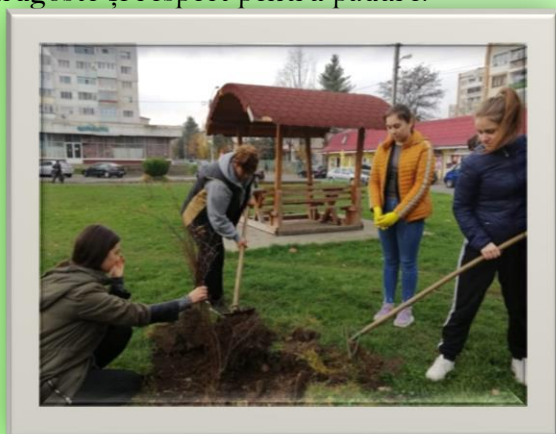
ÎMPREUNĂ PENTRU NATURĂ

Aproape 90 de elevi din colegiu s-au achitat de sarcina de a fi sădit în viață măcar un pom. În această toamnă, în perioada 28 octombrie – 24 noiembrie 2019, elevii au participat în cadrul proiectului „*Luna Plantării Arborilor*”, ajuns la a XIII-a ediție organizat de Primăria Onești și DPP Onești.

Scopul acestui proiect este schimbarea atitudinii și a comportamentului elevilor, profesorilor, cât și a persoanelor din comunitate privind protecția mediului.

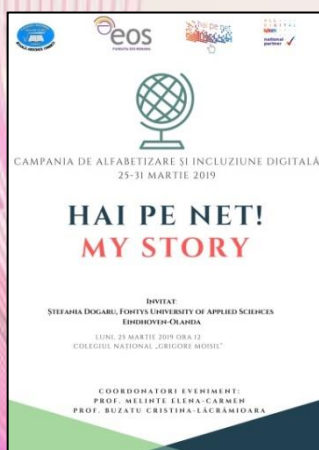
Voluntarii din clasele IX D, XF și XI F au participat la acțiuni de plantare în diferite zone ale municipiului.

Sădirea pomului prezintă o semnificație deosebită atât prin prisma importanței procesului în sine, cât și a importanței sădirii, în sufletele tuturor, a sentimentului de dragoste și respect pentru pădure.

„Hai pe net!”

All Digital Weel – pe scurt ADW- este o campanie anuală de incluziune digitală inițiată la nivel european de către organizația ALL Digital. Hai pe Net! Este versiunea localizată în România a campaniei europene All DIGITAL Week și este implementată de Fundația EOS împreună cu o comunitate activă de telecentre, școli și alte organizații și instituții dedicate alfabetizării digitale în România.

Doamnele profesoare Melinte Elena-Carmen și Buzatu Cristina-Lăcrămioara au coordonat organizarea activităților din cadrul campaniei de alfabetizare și incluziune digitală „Hai pe net!”, desfășurată în perioada 25-31 martie 2019.

Activitatea „**My Story**” a avut ca invitată pe absolventa colegiului, Dogaru Ștefania în prezent studentă în Olanda. La eveniment au participat 34 de elevi cu vârste cuprinse între 16-18 ani.

Pe scurt, întâlnirea a constat în prezentarea oportunităților de studii în străinătate. Elevii noștri sunt interesați să-și dezvolte și să-și urmeze pasiunile. În fiecare an, absolvenții noștri se îndreaptă către universități de prestigiu din țară sau din străinătate, unde au specializări diferite. La evenimentul "My Story", am dorit să invităm o fostă colegiu, în prezent student la Tehnologia informației și comunicațiilor de la Fontys, Universitatea Eindhoven, să împărtășească povestea ei elevilor din clasa a XI-a. Activitatea va fi completată cu discuții și întrebări din partea elevilor. Ștefania a prezenta elevilor și câteva dintre proiectele realizate în timpul activității școlare.

Activitatea „**The Universe of Programmers for all**”, desfășurat în cursul zilei de 26 martie 2019, a avut loc în laboratorul de informatică din cadrul Colegiului Național „Grigore Moisil” Onești și au participat 22 elevi (5 fete și 17 băieți) cu vârste cuprinse între 15-17 ani.

Activitatea a fost destinată elevilor din clasa a IX-a care doresc să învețe cum să programeze propriile simple jocuri și gadgeturi cu micro: biți. Micro: bit este un tip de computer care ne permite să

devenim creativi utilizând tehnologia digitală. Putem codifica, personaliza și controla micro-biți oriunde! Putem folosi micro-bit pentru toate tipurile de creații unice, de la roboți la instrumente muzicale și multe altele. Este o placă de dezvoltare deschisă care funcționează în sincronizare cu alte componente hardware și este utilizată pentru a începe programarea hardware. Elevii au fost provocați să implementeze în colaborare diferite aplicații pentru a programa liste de redare, jocuri de control sau să cânte câteva melodii, să detecteze mișcarea și direcția de mișcare, totul într-o atmosferă colaborativă. La finalul activității s-a făcut un clasament al

celor mai bune proiecte.

Evenimentul **„Codează! Fii programator”**, desfășurat pe 27 martie 2019, a fost dedicat apropierii elevilor de la profilul umanist de informatică și programare. Clasele de la acest profil au în componență peste 80% fete. Prin această activitate am dorit să demonstrăm că domeniul IT este accesibil tuturor, să îi facem pe elevi să descopere cât de interesantă este programarea și să-i încurajăm să se alăture lumii Tech.

Săptămâna Europeană a Alfabetizării Media

În colegiul nostru s-au susținut activități educative destinate alfabetizării media și formării competențelor media în cadrul **Săptămânii Europene a Alfabetizării Media**, desfășurat în perioada 18-22 martie 2019.

Activitatea a avut loc în sala X E și au participat 33 elevi. Pe scurt, întâlnirea a constat în prezentarea conceptului de media literacy și promovarea înțelegerii modurilor în care este conceput înțelesul din spatele informațiilor, identificarea scopului diferitelor mesaje, recunoașterea informațiile înșelătoare, false și incomplete, precum și evaluarea mesajelor prin utilizarea unor strategii relevante. Evenimentul au fost moderat de doamnele profesoare Matei Cristina și Buzatu Cristina-Lăcrămioara.

În perioada 7-18 octombrie 2019, elevele colegiului nostru au programat plăcutele Micro:Bit în cadrul evenimentului **„Where do we live?”** Evenimentul a fost finanțat cu ajutorul inițiativei Meet and Code și susținut la nivel european de compania de software SAP. În România, inițiativa este coordonată de [#AsociațiaTechsoup](#) și susține evenimente de tehnologie și programare desfășurate în timpul Europe Code Week.

EDUCAȚIE NONFORMALĂ

Deja devenind o tradiție, Cluburile Interact și Rotary vă invită și în acest an să celebrăm "Ziua Mondială a Alimentației". Haideți să începem împreună o viață sănătoasă!

Celebrată în fiecare an la 16 octombrie în peste 150 de țări ale lumii, aceasta a devenit de-a lungul timpului un prilej de învățare cât și de conștientizare a unor factori de risc ce țin de alimentația sănătoasă și de stilul sănătos de a trăi. După cum anunță statisticele și studiile nutriționiștilor, populația României are o alimentație preponderent nesănătoasă, fapt ce face ca majoritatea bolilor să provină din cauza unei alimentații incorecte.

Între 2 și 4 septembrie, cu câteva zile înainte de începerea noului an școlar 2019 – 2020 Colegiul Național "Grigore C. Moisil" (director, prof. Maria Stanciu), a găzduit o manifestare de tradiție pentru această instituție. Este vorba de Școala de vară de științe, care s-a aflat la ediția a IV a. "Știință și tehnologie . Trecut, prezent și viitor" a fost tema ediției din acest an a Școlii de vară de științe, activitate de care s-au bucurat un număr de peste 75 de elevi.

Școala de vară de științe

Chimia, Biologia, Geografia, Informatica și Fizica au fost științele care au atras participanții la acțiunea – "Școala de vară de științe", ce a avut loc în zilele de 2 – 4 septembrie. Prin varietatea subiectelor abordate, prin faptul că adună la un loc liceeni dar și elevi de la școlile gimnaziale oneștene "Școala de vară de științe" oferă un prilej deosebit participanților de a-și lărgi orizonturile cunoașterii dar și voluntarilor, care își îmbogățesc experiența pentru acțiunile viitoare.

Luni 3 septembrie, prima zi a "Școlii de vară de științe" a debutat la laboratorul de fizică, unde au fost prezentate mai multe lucrări de către elevi ai Colegiului Național "Grigore Moisil". Ele au fost grupate sub titlul "Fascinația fizicii" iar coordonatori ai acestei activități au fost profesorii Elena Dreghici și Domniti Lefter Teli. O activitate interesantă a fost și la laboratorul de informatică unde profesorii Elena Carmen Melinte și Cristina Buzatu au prezentat comunicarea "Robots Chalange".

Mărți 3 septembrie a fost ziua în care la laboratorul de chimie elevii au urmărit experimente inedite, sub genericul "Amuzamente chimice", ei fiind îndrumați de profesorii Anca Valentina Axinia și Gabriela Terchescu. Sub însuflețitorul imbold "Descoperă România", în această zi a "Școlii de vară de științe" elevii participanți au călătorit într-o frumoasă excursie la Valea Uzului. De-a lungul Văii Troțușului și apoi spre mirificele locuri unde se înalță Barajul Valea Uzului participanții la "Școala de vară de științe" au fost coordonați de către profesorii de geografie Aurel – Adrian Mihăilă și Maria Magdalena Oncica.

Și ultima zi a acestei activități de la Colegiul Național "Grigore Moisil" a fost una deosebită. Profesorii Irina Livia Enache și Ana Maria Mihalache au vorbit elevilor despre "Tehnici de lucru în laboratorul de biologie" iar la Laboratorul de Informatică profesoara Cristina Daniela Rusu a prezentat tema "Imprimarea 3 D". Este de menționat faptul că "Școala de vară de științe" din acest an a avut ca invitați pe fostul profesor de fizică al Colegiului Național "Grigore Moisil", Valentin Sorta.

COMUNITATEA ELENĂ DIN ONEȘTI

Comunitatea Elenă Onești a fost înființată în anul 2007. Președinta acestei comunități este Chiriacopulu Cristina, iar cei doi instructori ai acestui ansamblu sunt Bulilete Nicu și Bulilete Mihaela. Această comunitate face parte din marea familie a grecilor, Uniunea Elenă din România, din care mai face parte încă 21 de comunități din România.

Din Ansamblul "Agoria" fac parte și elevii ai acestui liceu, precum : Martin Ioana-Roxana (clasa a XII-a F), Ciobanu Roxana-Ioana (clasa a XII-a E), Puiu Iuliana-Karina (clasa a XI- B), Ciangău Raluca-Elena (clasa a XI-a B), Aghigioaei Sorana-Gabriela (clasa a X-a E).

Tradiție :

Printre multele tradiții ale grecilor, o marea semnificație o are sărbătoarea tăierii placintei Sf. Vasile cel Mare, numită Vasilopita. Tradiția spune că placinta, care va fi tăiată în familie, trebuie să conțină un bănuț de aur, iar cel ce va găsi bănuțul va avea noroc și bunăstare tot anul.

ProEtnica 2018-Sighișoara

Perioada: 22-26 august 2018

Așa cum au făcut și cei prezenți la acest festival intercultural, noi Ansamblul „Agoria” al Comunității Elene din Onești am surprins publicul cu dansuri și costume specifice zonei Macedoniei: Zaramo, Endeka, Tsourapia și cunoscutul Hasapiko.

Festivalul Elenismului organizat în Grecia.

Trei zile, două seri, un loc minunat și oameni pe măsură. La un loc a rezultat Festivalul Elenismului din România, organizat de această dată în Salonic, Grecia pe data de 19-21 octombrie.

Prima zi, fiind acaparată de orele petrecute pe drum, acțiunea a început a doua zi când, pe scenă au urcat fete și băieți din cadrul a 10 comunități și au reprezentat prin maiestruasele dansuri, zonă specifică costumului purtat. În această zi au urcat pe scena de la Helexpo și Ansamblul „Agoria” al Comunității Elene din Onești, prezentând un număr de dansuri: Makedonikos, Zaiko, Leventikos, Zaramo. Ultima zi a spectacolului s-a desfășurat prin prezentarea momentelor, urmând să urce pe scenă ultimele 12 comunități rămase.

Ca în fiecare an, în ultima seară a acestui festival rămâne Serata Grecească unde toți cei prezenți la acest festival se vor bucura împreună de

această dată toate comunitățile, de dansuri și voie bună.

Martin Ioana Roxana- absolventă 2020 Filologie

Elevii basarabeni din colegiul nostru

În anul școlar 2018-2019 în colegiul nostru, după un interval de câțiva ani s-au oferit locuri elevilor din Republica Moldova. Au fost repartizați 4 elevi în clasa a noua, dar a mai fost și o excepție, aceasta fiind o fată din clasa a 11 care s-a transferat din alt colegiu. Anul acesta Elevii basarabeni din clasele a noua sunt niște tineri plini de viață și dornici de a face carte, aceștia fiind: Boboc Irina, clasa a 9D, Manoli Neonila, clasa a 9E, Burduja Sabrina, clasa a 9F și unicul băiat Marchitan Nicolaie, clasa a 9B. Din informațiile oferite de doamna directoare, Buzatu Cristina, am aflat că locuri pentru noi elevi basarabeni se vor oferi și anul viitor, deasemenea am mai aflat că elevii se descurcă foarte bine ceea ce ține de școală, dar și de integrarea în colectiv.

Am hotărât să aflu părerea despre niște lucruri care sigur v-ar interesa de la două eleve venite de peste Prut.

„Cum te-ai acomodat la o nouă școală, într-o altă țară?” „Destul de greu, deoarece se diferențiază materia care se predă de cea cu care am fost obișnuită până acum în școala anterioară și desigur imi este greu fără familia mea.”

„Dorești să faci studiile universitare în România sau să te întorci în Republica Moldova, dacă da, atunci de ce ?” „Da, mi-aș dori să continui studiile în România pentru că această țară imi deschide mult mai multe oportunități în plus, îmi asigură o anumită stabilitate în viitor.”

Boboc Irina, clasa a XII-a F

”Care sunt relațiile tale cu colegii și cum te-ai integrat în colectiv?” „De la început a fost foarte greu să mă integrez, dar am înțeles că totul necesită timp și sper în viitor să am o relație mult mai apropiată cu colegii mei.”

„După parerea ta care este diferența principală între sistemul de învățământ în România de cel din Republica Moldova?” „În opinia mea, principala diferență e că în România se pune mai mult accent pe relația elev-profesor și există un respect reciproc, pe când în Republica Moldova aceste moralități sunt mai puțin accentuate.”

Manoli Neonila, clasa a XII-a E

Iași, orașul viitorului meu

În data de 5 octombrie 2018, o parte din elevii liceului nostru au avut șansa de a vizita două mari Universități din Iași: **Universitatea „Alexandru I. Cuza”** și **Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad”**.

Pentru elevii din clasele a IX a, a X-a și în special pentru cei din a XI a și a XII a această excursie a avut ca și scop orientarea în carieră a viitorilor absolvenți.

În ambele Universități, elevii noștri au fost primiți cu mare căldură de profesori, asigurând toate condițiile necesare desfășurării întâlnirilor, conform unui program bine stabilit, în spațiul de învățământ pe care îl gestionează:

-prezentarea programelor de studii oferite de **Universitatea „Alexandru I. Cuza”** și **Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad”**.

-prezentarea direcțiilor de cercetare, a tehnologiilor și sistemelor integrate din cadrul universității:

-prezentarea spațiilor de învățământ și cercetare, a sălilor de curs, a laboratoarelor, a sistemelor logistice, a tehnologiei și a echipamentelor;

-prezentarea colectivului de cadre didactice;

rămas impresionați de frumusețea acestuia.

La drumul de întoarcere autocarul a fost plin de veselie și muzică ceea ce le-a lăsat elevilor o amintire plăcută.

-amfiteatre, laboratoare, săli de cercetare etc. și asigură personal specializat pentru prezentarea disciplinelor și tehnologiilor specifice.

Elevii noștri s-au arătat deschiși opțiunilor prezentate.

La finalul vizitei, atât elevii cât și cadrele didactice au servit o masă delicioasă la Cantina USAMV Târgușor Copou iar mai târziu au vizitat Palatul Culturii unde au

Excursie de consiliere și orientare profesională la Universitatea Politehnică București

În cadrul excursiei de la București, am avut deosebită ocazie să vizităm Universitatea Politehnică, în cadrul căreia am primit informații despre toate cele 15 facultăți ce le oferă Universitatea.

Odată ce am ajuns la Universitate am fost primiți de studenții facultății și de cadrele didactice unde ni s-a oferit în semn de bun venit materiale promoționale.

După ce a avut loc deschiderea oficială, ne-a fost prezentată facultatea ca fiind fondată în urma cu două secole pentru accelerarea revoluției industriale a României precum și prezentarea fiecărei facultăți în parte. Universitatea are în componența sa 15 mari facultăți. Prima facultate este cea de Inginerie

Electrica, apoi Facultatea de Energetica, Facultatea de Automatica și Calculatoare, Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației, Facultatea de Inginerie Mecanică și Mecatronică, Facultatea de Ingineria și Managementul Sistemelor Tehnologice, Facultatea de Ingineria Sistemelor Biotehnice, Facultatea de Transporturi, Facultatea de Inginerie Aerospațială, Facultatea de Știință și Ingineria Materialelor, Facultatea de Chimie Aplicată și Știința Materialelor, Facultatea de Inginerie și Limbi Straine, Facultatea de Științe Aplicate, Facultatea de Inginerie Medicală și Facultatea de Antreprenariat, Ingineria și Managementul Afacerilor .

După prezentarea tuturor facultăților ni s-a prezentat viața de student din viziunea unui absolvent a acestei facultăți. Din prezentarea discursului, viața de student este o experiență unică și merită, indiferent dacă la început pare totul greu. Vei observa pe parcurs că și ceilalți din jurul tău sunt într-o situație asemănătoare cu a ta, ulterior devenindu-ți prieteni de durată pe tot parcursul anilor de studenție.

Viața de student îți va oferi experiențe noi care te vor maturiza și din care vei învăța ce este cu adevărat viața. Indiferent de lucrurile mai puțin bune ce apar în viața ta, înveți să apreciezi oamenii din jurul tău și să le acorzi atenție, ceea ce poate în trecut, probabil nu realizai.

După terminarea prezentării facultății și a vieții de student am luat prânzul în cadrul cantinei a Universității în care studenții au parte de o masă caldă în fiecare zi incluzând felul principal, felul doi și desert.

După terminarea prânzului am pornit către Rectorat unde ni s-a prezentat Facultatea de Inginerie Medicală și unde am avut ocazia de a vizita laboratoarele în care studenții fac practică.

CENTENARUL

Anul 2018 a fost un an unic pentru România, i-am omagiat pe cei care acum 100 de ani, au reușit să realizeze un vis aparent imposibil: unirea tuturor românilor.

Acesta reprezintă un motiv de sărbătoare, dar de asemenea un prilej de gândire pentru fiecare român de astăzi. Miracolul Unirii nu s-a făcut în condiții ușoare. La 1918, România era vlăguită de război și epidemie, parțial ocupată de de armate străine și departe de aliații săi. Toate nemulțumirile noastre par neînsemnate față de ceea ce au avut de înfruntat înaintșii noștri. Și, totuși au reușit acolo unde toți cei dinaintea lor dăduseră greș de nenumărate ori.

Mai pe îndelete, anul 2018 a însemnat comemorarea a 100 de ani de la evenimentul politic major al anului 1918, desăvârșirea statului național român, realizat prin unirea provinciilor românești cu România. La început a fost Basarabia cu România (27 martie 1918), mai apoi unirea Bucovinei cu România (28 noiembrie 1918), iar în final unirea Transilvaniei, Banatului și Crișanei cu Țara Mamă, România (1 decembrie 1918).

Un eveniment cu o asemenea însemnătate istorică nu putea fi sărbătorit decât într-un mod unic, așa că la îndrumarea domnului profesor de istorie Bogdan Romandaș, elevii clasei a

XI-a F au confecționat și împărțit cocarde ce reprezentau al nostru mândru tricolor tuturor elevilor liceului nostru.

Atât elevii, cât și domni profesori și doamnele profesoare au fost mai mult decât încântați de inițiativă și au luat parte la această activitate specială, pentru a sărbători și lua aminte evenimentele în anul 1918.

Colegiul Național "Grigore Moisil" Onești a omagiat Centenarul așa cum se cuvine.

Este minunat să vezi cum elevii unui liceu țin cont de trecut și se mândresc cu naționalitatea și originea lor, respectând actele eroice săvârșite de strămoșii lor.

Lamuți ani, România!

Gaman Bianca, Deme Alexandra – absolvente 2020 Filologie

Parada Costumului Popular

Evenimentul Parada Costumului Popular, ediția I, organizat de Colegiul Național “Grigore Moisi” sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO și-a propus educația tinerei generații în spiritul valorilor, prin prețuirea unor bunuri aflate în patrimoniul familiei: costumul popular. În acest sens, elevii au prezentat costume populare autentice, aflate în lada de zestre a bunicilor. Poveștile portului popular emoționează și impresionează prin tehnicile folosite la cusutul iei sau la țesutul catrinței, cromatică, croială, motive etc. Au fost prezentate 40 de costume populare din diferite zone folclorice de pe Valea Trotușului, dar și câteva din alte zone, deoarece unele familii au venit la Onești și au lucrat pe platforma petrochimică mulți ani. Nu s-au mai întors în zonele de proveniență, dar au păstrat pentru generațiile viitoare moștenirea de la bunici.

La eveniment, s-au cântat melodii patriotice din folclorul românesc, s-a dansat, s-au prezentat obiceiuri din viața satului. La sfârșit, participanții au recitat în cor poemul „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie” de Mihai Eminescu. A fost o ocazie de a face educație patriotică prin cântec, port și poezie. Au asistat la evenimentul organizat ținând cont de regulile impuse de pandemie: profesori, părinți și elevi.

Coordonatorii proiectului au fost doamnele profesoare Gabriela Gîrmacea și Mariana Berczki.

Ce înseamnă cu adevărat să fii președinte CȘE?

Mereu mi-a plăcut să mă gândesc la timp. Dintr-un anumit punct de vedere trecerea lui mă liniștea. E amuzant să mă uit în spate acum și să mă gândesc că anul trecut pe vremea aceasta băteam drumul la Bacău pentru ședințe care durau câteva ore și apoi trebuia să fug până la gară că să nu petrec o noapte acolo sau plănuiam împreună cu echipa viitoare proiecte.

Am fost Președinta Consiliului Școlar al Elevilor în anul școlar 2018-2019 și pot spune că funcția aceasta mi-a deschis total perspectivele. Poate că nu aș fi fost cea de astăzi dacă nu experimentam această funcție. Poate pentru cei care vor să candideze, dar nu sunt încă siguri acest mic articol sper că îi va ajuta.

Mai jos voi scrie câteva lucruri pe care eu personal aș fi vrut să le știu înainte să candidez.

De ce să candidez?

O parte din mine a făcut-o din ambiție, deoarece voiam să văd dacă sunt capabilă să mă descurc în diferite situații și dacă puteam să găsesc soluții într-un timp relativ scurt. Iar o altă parte din mine a făcut-o pentru că știam cât de greu e să vrei să îți se facă vocea auzită, dar persoana care poate să o facă nu e cea mai potrivită pentru acest lucru. Astfel că am vrut să fiu un exemplu pentru elevii din liceu și am vrut să vadă că dacă vreodată vor avea probleme vor putea apela la mine.

În ce constă această funcție?

În primul rând, să te pregătești fizic, pentru că toată lumea va vrea să fii la timp peste tot și să faci multe lucruri în același timp, mai ales în timpul unui proiect care se desfășoară pe mai multe zile. Însă, te va învăța să îți gestionezi timpul și task-urile mult mai bine, iar pentru cineva care va ajunge în a 12-a este o abilitate foarte bună de dobândit.

În al doilea rând, trebuie să fii la curent cu regulamentele, atât „Statutul Elevului”, cât și celelalte regulamente ale liceului. Plus că

o dată pe lună va trebui să mergi la Bacău pentru Adunările Generale și tot o dată pe lună va trebui să faci o ședință pe școală, însă dacă nu ai lucruri importante de anunțat, încearcă să nu faci multe ședințe doar de dragul de a le face, pentru că nu toți domnii profesori vor agreea ideea ca elevii să plece mereu de la ore, însă eu nu am avut probleme de acest tip.

Că președinte trebuie să asiguri o comunicare mai bună între elevi și profesori. Și trebuie să faci proiecte, multe proiecte, astfel încât să arăți că în liceul nostru chiar dacă asimilarea de cunoștințe este foarte importantă, și activitățile extrașcolare sunt încurajate, dar din nou să te pregătești să accepți

răspunsuri negative și anumite discuții legate de plecarea elevilor de la ore, dar asta face parte din fișa postului.

E greu?

Dacă îți place să iei inițiativă și nu îți este frică de critică, nu este atât de greu. E ca în orice domeniu. Dacă îți place ce faci chiar și părțile grele nu ți se mai par atât de grele. Plus că nu trebuie să fii doar tu. Ai o echipă. Trebuie să fii un lider, nu un șef și asta înseamnă că nu trebuie să iei toată responsabilitatea asupra ta, ci înveți să împarți sarcinile în mod egal. Și mai mult dacă întâmpini greutăți sunt mulți oameni dornici să ajute sau să îți răspundă la întrebări. Să nu știi nu este o rușine, să te prefaci că știi și să nu faci nimic este.

Ai mai lua decizia de a candida acum că știi ce înseamnă?

Da, de o sută de ori da. Nu e vorba de o funcție mare aici, pentru că nu e ceva wow. E vorba de a ajuta toți elevii să se simtă integrați și ascultați. Chiar dacă nu toate dorințele lor sunt îndeplinite, ei să știe că au la cine apela, la cine cere un sfat. Când am fost președinte nu am vrut să arat acest lucru, pentru că nu mi se părea că sunt mai presus de ceilalți. Am vrut să le arat cum sunt eu, o persoană care zâmbește chiar și atunci când în capul ei sunt o mie și una de probleme, pentru că și un zâmbet poate ajuta pe cineva.

Deci dacă încă ai dubii eu zic să încerci. Dacă nu aveam funcția aceasta nu cunoașteam atâția oameni minunați care sunt în școală, oameni care mi-au oferit ajutorul și sprijinul de fiecare dată când l-am cerut și cu care am creat o legătură și prin intermediul acestui articol vreau să le mulțumesc din suflet. Și nu doar în școală, dar am reușit să închei parteneriate cu oameni cu care încă vorbesc și care apelează la mine în legătură cu diferite proiecte.

Dacă nu vei încerca nu vei avea de unde să știi că nu e de ținut. Mai bine să vezi cum e decât să te întreb „ce ar fi fost dacă”, acesta e mindset-ul pe care îl am mereu.

Teodora Gaftoi
Președintă Consiliul Școlar al Elevilor
Anul școlar 2019-2020

Eu și voluntariatul

Poate că dacă vei citi acest articol și vei spune că numele meu este Petrea George, elev al clasei de Filologie, e posibil să nu mă cunoști, însă odată ce mă voi prezenta ca Puică, sigur ai auzit de mine cel puțin o singură dată.

Deci sunt Puică, sunt elev la Moisil și e prima dată când scriu un articol, așa ca nu mă judeca, cititorule.

Sunt un adolescent modest cu puține hobby-uri însă practicate mai mereu, îmi place să capturez totul într-o fotografie lucru pe care l-am învățat la Onestin, să distrez oamenii, și să cânt la chitară, lucruri aprofundate tot la Onestin. Am spus Onestin, iar acum probabil te întrebi ce înseamnă asta. Ei bine Onestinul este o asociație de tineret, fondată în anul 2005 de doi preoți ce tocmai întemeiaseră un cor care ușor, ușor s-a extins reușind să ajungă la rangul de asociație. Aici fiecare poate să-și dea frâu liber imaginației, locul unde toți suntem egali, nu există o barieră în raport președinte-voluntar. Însă facând o paranteză, trebuie să spun și din ce greșeala am ajuns aici. Totul a început atunci când eu și grupul de chitariști nu mai aveam un spațiu unde să ne desfășurăm repetițiile, astfel cineva ne-a recomandat noul sediu al asociației, acest lucru se întâmpla pe 17 mai 2016.

Am vorbit cu șefa și am stabilit să ne vedem la sediu, unde am ajuns și am așteptat într-un spațiu total dezorganizat (tocmai ce se aducea ultimul transport cu bunurile asociației) am ajutat la descărcat, am negociat și în prima fază era vorba să venim o dată pe săptămână, sâmbata, însă ceva mi-a spus că trebuie să revin și să dau o mână de ajutor. Și tot așa, fugeam la ora 14.00 de la școală să ajut cât mai mult, și azi așa mâine așa, am ajuns să fiu membru al asociației, și un voluntar activ până în ziua de astăzi.

Este singurul loc în care am intrat și am primit de la început încredere 100% astfel, mă pot lăuda cu o minunată experiență în domeniul de logistică, domeniu în care am prins experiență cu fiecare eveniment organizat de colegii mei.

Aici pot spune că m-am descoperit. Înainte de a veni la Onestin nu știam că pot oferi ajutor fără a aștepta să primesc ceva în schimb (nu suportam ideea de a face ceva gratis), însă am învățat și ușor am reușit să fac oameni mai fericiți, mi-am descoperit și un talent pe care nu știam că îl am, am descoperit pictura, iar mai târziu să aflu că odată ajuns pe munte am frică de înălțime, și lucrând cu mezinii familiilor am descoperit cum să abordez copii de până la 7 ani, și că aș putea fi un bun educator.

Tot aici am reușit să particip gratuit la niște cursuri de PARENTING, BODDY LANGUAGE, NUMEROLOGIE, MARKETING, cursuri pentru care unii oameni platesc câteva sute ca să le poată face.

Și din mica mea experiență, nu lăsa școala pe locul 2, găsește mereu o cale care să alterneze cele două lumi, lumea formală a liceului, și cea nonformală a Onestinului.

Și nu uita, Onestinul este asociația de TINERI pentru TINERI.

Petrea George, absolvent 2020 Filologie

CE ÎNSEAMNĂ PENTRU NOI A FI VOLUNTAR?

Citeam undeva că a fi voluntar înseamnă să oferi timpul, energia și abilitățile tale unei organizații caritabile, fără a avea așteptări financiare. Într-adevăr, atunci când faci voluntariat te simți împlinit sufletește pentru că ești conștient că prin această activitate ajuți oameni care au nevoie de tine și le oferi din dărnicia sufletului tău.

Ca voluntari ai Centrului de Tineret și Voluntariat „Sfânta Muceniță Filofteia” din cadrul liceului nostru, am participat la activitățile de voluntariat organizate la Centrul Rezidențial pentru persoane vârstnice de la Hârja, comuna Oituz. Echipele au fost formate din câte opt elevi de la clasa a X-a E și de-abia așteptam ziua de sâmbătă ca să plecăm spre Hârja.

Toate experiențele trăite alături de acei oameni minunați ne-au făcut să realizăm cât este de important să ajuți și să oferi o mică parte din timpul tău. Am ajutat personalul Centrului după priceperea și posibilitățile noastre pornind de la activități casnice și ajungând la plantarea răsadurilor în seră și la îngrijirea spațiilor verzi din incinta Centrului.

Momentul care ne-a marcat în mod special a avut loc în luna decembrie, în apropierea sărbătorii Nașterii Domnului. Am adus zâmbete pe chipul bătrânilor doar prin simpla împodobire a unui brad și ascultarea unor colinde. O altă vizită, cu puternic impact emoțional asupra noastră și a doamnelor din centru, s-a petrecut chiar de 8 Martie. Împreună cu părintele profesor

Jupenschi Constantin-Cornel, dirigintele nostru am bătut la ușile inimile lor și le-am oferit în dar câte o floare. Gestul nostru a însemnat mult mai mult decât ne-am fi putut închipui. Un zâmbet cald, un cuvânt bun și o simplă îmbrățișare ne-au făcut să realizăm câtă bucurie am adus în acel moment.

Noi, ca voluntari, atunci când lucrăm cu oameni și pentru oameni, avem

mereu în minte afirmația făcută de John Maxwell și anume că: „Gândul potrivit, plus oamenii potriviți, în mediul propice, la momentul-cheie, pentru motivele adecvate, produce întotdeauna rezultatele cele mai bune”. Pentru că până la urmă, *mai fericit este a da decât a lua* (Faptele Apostolilor 20, 35) și *omul sfințește locul*

și oricine, indiferent de calitățile pe care le are, poate produce o schimbare în bine în viața cuiva.

Voluntarii de la clasa a XII-a E

CROSUL TINERETULUI

Pe 31 mai 2019 avut loc o nouă ediție a competiției sportive „Crosul Tineretului”, iar elevii Colegiului Național „Grigore Moisil” au participat într-un număr foarte mare la această cursă. Tinerii din liceul nostru au participat la competiție la îndemnul și sub îndrumarea doamnelor profesoare de educație fizică și sport, Chelaru Ana-Maria și Stanciu Maria.

Acest eveniment a reprezentat o reală oportunitate pentru ai, întrucât au făcut mișcare și s-au distrat împreună, la final în semn de apreciere pentru efortul lor, fiindu-le înmânate și medalii ca unor adevărați campioni. Însă cel mai mare câștig al lor îl reprezintă faptul că au prins încredere în propriile forțe, văzând că sunt capabili să termine o cursă cel puțin solicitantă, alergând fără încetare până la linia de finish unde au fost așteptați cu aplauze de către susținătorii ce stăteau pe margine, încurajându-i mereu.

Unul dintre participanții ce au terminat cross-ul printre frunțași este și Martin Iosif-Emanuel, elev în clasa XII-a A care la finalul întrecerii s-a declarat satisfăcut de rezultatul lui. El consideră că este mult mai importantă experiența dobândită și își propune să se antreneze pentru a fi mai bun la competiția următoare.

Cerându-i părerea în legătură cu cât de activi sunt tinerii de astăzi, când ne confruntăm la nivel global cu un fenomen tot mai îngrijorător – sedentarismul, Iosif-Emanuel mi-a vorbit despre cât de mult l-a ajutat pe el sportul să se dezvolte și despre cât de importante pot fi competițiile sportive în autodepășirea nivelului. Tânărul nu concepe viața fără să facă mișcare și si-ar dori să îi poată ajuta și pe prietenii lui să înțeleagă cât de important poate fi să ai un corp sănătos.

În liceul nostru mereu s-a pus accent pe activitățile sportive și recreative, absolut necesare unei dezvoltări armonioase a elevilor, iar doamna profesor ne poate spune că mereu și-a dorit să poată implica adolescenții în cât mai multe activități sportive. De-a lungul timpului mulți dintre elevii moisiști chiar au urcat pe podium la finalul curselor, fiind premiați pentru ambiția și determinarea lor. Doamna profesoară, cu modestie, spune că meritul este al tinerilor care în fiecare an se arată dornici de a-și petrece timpul liber făcând mișcare, alături de colegii lor.

La finalul cursei, după ce toți au fost premiați, s-a făcut poza de grup, în care toți erau bucurăși de clipele minunate petrecute.

Olteanu Stefan-absolvent 2020 Filologie

Școala de vară de volei

Sunt elevă în clasa a IX-a C. Învațând și lucrând din greu, am reușit să trec cu bine de clasa a VIII-a și să ajung să studiez la unul dintre liceele de top din orașul nostru, Colegiul Național „Grigore Moisil”.

Mi-a fost greu să mă acomodez cu ideea că urma să încep o nouă etapă a vieții mele. Într-o zi, prietena mea, Daria, care este și colega mea de clasă în prezent, mi-a propus să mergem împreună la o activitate numită „Școala de vară de volei”, desfășurată în sala de sport a viitorului nostru liceu în perioada 8-12 iulie. Practicând acest sport de un an, raportat la acel moment, mi-a surâs ideea, voleiul fiind pasiunea mea, dar, cu toată sinceritatea, îmi era teamă să joc cu altcineva înafară de echipa mea. Mi-am luat inima în dinți și mi-am însoțit prietena.

Intrând în sala liceului pentru prima dată, priveam timid la ceilalți jucători. Atmosfera era una foarte caldă și primitoare. Jucând, am prins curaj. Toți se comportau frumos unii cu ceilalți, chiar dacă mulți abia ne cunoscusem. Elevii acestui liceu sau altor licee, cei de gimnaziu și chiar și o elevă de la colegiul militar din Breaza au fost cei cu care am împărțit zâmbete, alături de care am creat amintiri de neuitat. Jocul decurgea ca la carte, sub atenta îndrumare a doamnei profesor coordonator, Ana-Maria Chelaru, care ne sfătuia și cu care am avut plăcerea să discutăm după meci. Eu și Daria i-am spus entuziasmate că așteptăm cu nerăbdare să fim eleve ale acestui liceu și să facem parte din echipa de volei a școlii. Dumneai ne-a încurajat și ne-a urat succes în îndeplinirea acestor dorințe, zâmbindu-ne cu caldura. Din păcate, activitate desfășurată în cadrul „Școlii de volei” a durat doar câteva zile din vacanța de vară.

În prezent, mă bucur de cele două ore de antrenament ale echipei de volei a liceului în fiecare miercuri, după cursuri, așadar, mă întâlnesc cu aceiași oameni minunați, oameni cu care am legat și păstrat prietenii, încă din timpul acelor zile de vară. Pentru mine, „Școala de volei” a fost o oportunitate de a cunoaște o mică parte din liceu. Acum e timpul meu să mă întâlnesc cu viitorii noștri elevi sportivi vara care vine, să le ofer aceeași energie bună pe care am primit-o la rândul meu.

Carina Fistoș

Absolvenți 2019

Există diferite momente în decursul vieții în care în mod spontan privim în urmă și rememorăm anumite clipe importante: unul dintre aceste momente, inevitabil, este terminarea liceului.

Sunt doar 4 ani, dar au valoarea a o sută în scurgerea finită și inevitabilă a vieții: îngrijorări, dubii, ascultări neașteptate, teste, dar și bucurii, glume, zâmbete, iubiri neprevăzute... câteva cuvinte pentru a descrie toată această călătorie, una dintre cele mai importante ale vieții. Deoarece despre o călătorie este vorba, una care duce la maturitate, din toate punctele de vedere, și care ne deschide ușa către mii de perspective asupra unui viitor incert, aproape înspăimântător, o călătorie care a fost timp de 4 ani sursa infinită a unor trăiri unice și pline de emoții.

„Acum vrei să se termine totul cât mai repede, dar peste ani o să-ți fie dor de tot ce ai trăit în băncile școlii”, câteva cuvinte pe care în decursul celor 4 ani de liceu orice elev le-a auzit de fiecare dată când își exprima ura față de teme, teste sau ascultări.

Problema este că timpul zboară, și iată-ne acum, absolvenți. Parcă ieri eram niște copii speriați care păseau fără prea multă încredere în cea care urma să fie a doua lor casă, alături de câțiva necunoscuți, pe care acum îi considerăm ca o familie. Și chiar alături de acei necunoscuți am trăit experiențe extraordinare, care ne-au marcat, ne-au schimbat și au fost prilejul dezvoltării noastre atât din punct de vedere intelectual cât și social.

După cuvintele lui Dan Surducan, „cele mai frumoase momente nu le trăiești niciodată singur”, și de aceea vă mulțumesc dragi prieteni pentru toate clipele frumoase trăite împreună. Eram copii prima dată când am intrat pe poarta colegiului nostru, iar din ziua aceea până în momentul de față tot ceea prin ce am trecut ne-a maturizat, pregătindu-ne pentru a ne lua zborul din „cuibul părintesc”.

Vă mulțumim și vouă, dragi profesori, pentru toate cunoștințele dobândite, pentru toate abilitățile deprinse în decursul celor 4 ani și, mai ales, pentru că ne-ați transmis acea pasiune pentru un anumit domeniu, fără de care acum nu am ști ce drum să urmăm în viață. Ultimele mulțumiri le adresez părinților, care ne-au fost alături și ne-au acordat tot sprijinul din lumea asta ca să putem pășii în lume mândrii de noi înșine.

A venit momentul să spunem rămas bun unei etape esențiale a dezvoltării noastre:

- adio fugitului la școală dimineața, ghiozdanului plin de cărți, scuzelor pentru întârziere;
- rămas bun absențelor, chiulitului și motto-ului „e mai bună o absență decât un doi”;
- adio orelor în care ne uitam la tablă pierduți fără a înțelege mare lucru;
- rămas bun predicilor, verificatului temelor, ascultatului la tablă;
- rămas bun zâmbetelor, glumelor prostești;
- adio clasei, proiectelor făcute împreună și temelor copiate;
- adio neînțelegerilor și certurilor de care ne amintim acum râzând;
- rămas bun colegului de bancă, care a devenit în timp mai apropiat decât un frate;
- adio copilărie, adio adolescență;
- adio unor ani care ne-au marcat, și pe care cu siguranță nu îi vom uita.

Este destul de înfricoșător gândul că ceea ce acum 4 ani părea îndepărtat și de neatins, este acum realitate: DA, am terminat liceul.

Călin Andrei, absolvent 2020, clasa a XII-a B

Ars longa, vita brevis!

Atunci când mă gândeam la un club liceal îl puteam vizualiza doar ca pe un fel de *Dead poets society*- un grup care se adună în serile ce prevesteau eclipse pentru a comenta impactul literaturii clasice asupra societății, în timp ce unii recitau poezii romantice-creații proprii, lăsându-se învăluți de *Nocturnele* lui Chopin într-un anticariat de pe o străduță veche, londoneză. Din păcate însă, la standardele societății de astăzi, astfel de imagini par puerile, prea sensibile și învechite, cultura de azi trecând printr-o metamorfoză complexă. Cu toate acestea, mereu au existat persoane care parcurg experiențe unice cu fiecare carte citită, care citesc pentru că le place, pur și simplu, sau pentru că le induce o stare inefabilă.

Am avut ocazia să întâlnesc toate tipologiile de cititori în cadrul întâlnirilor lunare ale **Cenaclului Literar** (coordonat de dna. prof. *Matei Cristina* și dna. bibliotecară *Sasu Luiza*) și am avut ocazia să privesc o lectură din mai multe perspective decât mi-aș fi putut închipui că există asupra unei singure opere. Nu cred că aș fi ieșit din zona mea de confort dacă nu aș fi fost împinsă constant să experimentez stiluri și teme noi -aș fi ratat probabil cele 3 zile de lectură intensivă și necontrolată a „Eseului despre orbire” al lui **Saramago**, sau niciodată nu aș fi descoperit trăiri la fel de intense ca în operele lui **Zola** sau **Umberto Eco**, teorii într-atât de complexe ca în cărțile lui **Orwell**, **Faulkner** sau **Fowles** sau povești atît de marcante ca cele narate de **Hardy** sau **Dostoievski**. Este vorba despre cultură la un nivel mult mai elevat, la condiția în care înveți să simți ce citești, nivelul la care ajungi să descoperi o nouă funcție a esteticului în artă.

Următoarea lectură propusă este „*Lumea în două zile*”, de **George Bălăiță**, iar activitatea, cât și planificarea întâlnirilor, ne poate fi urmărită pe grupul de Facebook. Liceul are datoria să ne modeleze noțiunile despre cultură și valoarea estetică, așadar eu te sfătuiesc să profiți de orice oportunitate lansată! (dacă nu acum, atunci când vei mai avea atîta timp să te dedici artei și micilor lucruri care contează?)

Chinzăruc Sabina,
absolventă 2021, Științe Sociale

Lectorii de ieri și de azi*

PROVOCAREA ADOLESCENȚEI

Ce spuneți unui adolescent care stă înaintea celor mai tumultuoși ani ai vieții sale? Dr. James Dobson, unul dintre cei mai renumiți psihologi americani, care vorbește sincer și direct despre problemele lor cele mai delicate și anume despre sentimentul de inferioritate, despre conformism, despre pubertate, despre dragostea romantică, despre identitate.

Adolescența este o provocare și într-un fel, spune el, trecerea la adolescență este tot așa... ai fost până acum în lumea foarte caldă și sigură a copilăriei. Toate nevoile tale au fost îndeplinite de părinții tăi: ei erau acolo ca să-ți panseze degetul cel mare când te loveai de o piatră și ei te-au sărutat și ți-au șters lacrimile când lucrurile nu mergeau prea bine. Te jucai mai tot timpul și viața era destul de roz și confortabilă. Dar nu poți să rămâi veșnic în lumea copilăriei... în fața ta se așterne ceva mai bun: aventura creșterii, pasionanta bătălie pentru a deveni adult, pentru a avea propria familie, pentru a-ți câștiga existența, pentru a lua tu singur hotărâri și a fi independent.

Acesta este procesul natural și necesar al trecerii de la copilărie la maturitate. Din nefericire, nu poți deveni matur deodată. Mai întâi trebuie să te desprinzi de lumea sigură a copilăriei și aici încep adeseori dificultățile. Dar este o lume interesantă și captivantă, dacă știi la ce să te aștepți. În curând va trebui să te familiarizezi cu judecata ta, cu sentimentele tale, cu emoțiile tale, cu atitudinile tale, cu trupul tău, cu nădejile și visurile tale, cu cine ești tu, de fapt, cu sensul în care mergi, cum ajungi acolo și cu lucrurile cărora va trebui să le faci față în anii care urmează. Fă ca acesta să fie doar începutul; începe să-ți pui propriile întrebări, să-ți exprimi propriile tale griji și să faci din creșterea ta un eveniment foarte personal. Profunzimea ideilor, implicarea în aceste probleme și sinceritatea autorului vă vor câștiga încrederea, iar lectura acestei cărți va fi un ajutor extraordinar pentru oricine privește cu interes spre această fascinantă vârstă a adolescenței.

Prelucrare după Dr. James Dobson: "Pregătirea pentru adolescență"

Oancea Emilia, absolventă 2021, Matematică-Informatică

O PAGINĂ DE LECTURĂ ÎN ACUARELĂ

CONCURS DE PICTURĂ după un fragment din „GERMINAL” de Emile Zola.

EDIȚIA I

„O activitate ce vehiculează creativitatea și talentul elevilor în vederea antrenării capacității lor artistice. Activitatea m-a impresionat prin uzul de imaginație și aglutinarea cu literatura.”, spune Chinzăruc Sabina, elevă la Colegiul Național „Grigore Moisil”.

Din cele 9 lucrări, PREMIUL I a fost onorat de către lucrarea nr. 3.

Eleva mai susține că acest concurs a fost o „provocare” și că „participanții au fost nevoiți să răsfoiască paginile romanului, ceea ce ne-a oferit ocazia de a ne întâlni cu o operă literară de valoare.”

Asoltanei Bianca - absolventă 2020, Filologie

Magia culorilor

Pictura este, înainte de toate, o artă, însă poate fi și o pasiune deosebită. Am început să pictez dintr-o joacă. De fapt, desenul a fost primul care m-a motivat. Câți dintre noi aveau frumosul obicei de a-și desena marginile caietelor de școală? Acesta a fost primul pas și primul contact cu desenul. După ani de încercări am reușit într-un final să ajung la un rezultat de care să pot fi mulțumită și să pot afirma că acele momente nu au fost irosite și că de fapt ele au fost începutul celui mai mare capitol din viața mea. Eu una consider că oricine poate să facă tablouri, portrete sau orice își dorește atâta timp cât își pune toată inima în ceea ce face și are ambiție. Deoarece o operă nu se face într-o noapte, ea se clădește în timp doar dacă există voință. Cel mai important lucru în artă este acela de a nu renunța niciodată. Eu una mereu am privit lucrările rudelor mele și mi-am dorit să pot să realizez și eu asemenea tablouri și desene. Așa că am încercat să le reproduc dar văzând că nu reușesc am început să le modific adaptându-le stilului meu, ghidându-mă de un citat al marelui artist Michelangelo: „Adevărata operă de artă este umbra perfecțiunii divine.”

Bianca Gură

Elevă la matematică-informatică, tăcută și rezervată, Bianca spune multe prin tablourile sale impresionante, având până acum 2 expoziții: „prima la 14 ani, în colaborare cu diriginta mea din școala generală”, iar a doua a fost „la 16 ani, mai exact în februarie 2018 pe cont propriu”.

Colegii o caracterizează ca fiind zâmbitoare și creativă, la fel făcând și ea „Tablourile sunt toate portrete, dar din imaginația mea”.

Cred că o caracteristică principală este paleta de culori pe care o folosesc. Toate culorile sunt vii, combinate într-un mod decorativ iar asta denotă starea spirituală a personajelor. Simt să folosesc foarte mult și glitter sau orice este lucios, cât mai prețios pentru că arta modernă mă atrage în mod deosebit și îmi place să experimentez.”

Mi-e dor...

Lăsându-mă să mor, în lumina serii,
Ai lasat demonii să intre-n lumea noastră .
Ai uitat de cuvintele spuse pe plaja, din
mijlocul verii,
Ai uitat de casa noastră...dar acum, defapt e a
voastră.

Îngerii m-au părăsit, lăsându-mă acum plină de
suspine.

Tu, te distrezi cu ea, zâmbiți fără oprire.

Mai ții minte cand ne tachinam?

Cand de talie mă apucați ?

Și dansam și ce ne mai distram...

Când mă uitam în ochii tăi..

Făr' să clipim o clipă,

Vedeam un viitor, noi doi,

S-a spart, a fost de sticlă.

Dar nu sunt tristă, chiar mă bucur

Ca tu mai poți zâmbi,

Chiar dacă eu, mai am o clipă,

Ca să-nțeleg că nu mai vii....

Singurătate

Arzând în focurile iadului,

Mă întreb, cu ce-am greșit?

Mă întreb, cum e la poarta răului?

Cum e să fii iubit?

.....

De ce lăsu m-a părăsit?

Lăsându-mă să cad.

Căci pe pământ doar am plătit,

Nu trebuia să ard.

Aș fi vrut să simt o mângâiere,

Măcar, un bun rămas.

Fără prieteni, doar durere

Aș fi facut popas.

Pentru ai privi pe toți,

Cum nu sunt mulțumiți

Și a le spune drept:

"Măcar sunteți iubiți".

Căci eu, ajuns acum,

Unde n-ar trebui

Am fost trimis să-împărtășesc

Ceva ce nu putu lăsu găsi.

Plec

Plec...

Și dincolo de valuri, am să te-aștept pe tine.

Chiar nu-mi-e frică de înec,

Vei fi acolo pentru mine.

Te văd oriunde merg,

La orice pas...

Chipul tău parcă se-nvârte-n cerc,

Tot nu ți-ai luat un bun rămas!

Puteai să-mi spui că mă urăști,

Ca-i vrea să-mi vezi sfârșitu-n mare.

De ce-ai ales să te grăbești?

Să pleci cu atâta nepăsare.

Te rog, nu vreau să te rănesc.... Vreau ca să-ți
fie bine

De azi, eu nu te mai iubesc,

Am renunțat la tine.

De ce?

De ce Doamne?

De ce eu?

De ce mă nasc în iad ?

De ce mă lași să cad ?

De ce nu mă ascuți ?

De ce nu mă ajuți?

De ce n-auzi ca strig?

De ce mă lași sa mă-npiedic?

De ce pot respira?

De ce nu și visa?

De ce mi-ai luat iubirea?

De ce si zâmbetul și fericirea?

De ce nu m-ai oprit?

De ce Tu m-ai mințit ?

De ce mă-nec în iad?

De ce mă lași sa cad?

Un apus

Și am rămas doar noi,

Noi doi și un apus fierbinte,

Cu capul plecat, pe umerii tăi goi,

Parcă și-acum mi-aduc aminte.

Mă sărutai de parcă mâine, ar fi ultima zi

Și parcă știai ce-i drept,

Ca voi pleca doar cu-n "mersi"

Ce-mi bate încă-n piept

Când m-ai îmbrățișat cu dor

Și doar mi-ai mulțumit,

Tu m-ai lasat atunci sa mor,

De dorul tau cumplit...

Mitrea Livia Mihaela, clasa a XI-a E

Limba română literară – aspecte evolutive

Profesor Matei Cristina

Prezenta comunicare s-a născut în urma realizării unei excursii tematice, de documentare, la Prima școală românească, în curtea Bisericii Sfântul Nicolae din cartierul istoric Șcheii Brașovului (clădire ce datează din 1760 și declarată monument istoric), o excursie introductivă, organizată înaintea predării temei din *Manualul de Limba și literatura română*, clasa a XI-a, ”Limba română literară – aspecte evolutive”, cu scopul de a-i sensibiliza pe elevi și de a valorifica rezultatele în cadrul lecțiilor viitoare.

Considerăm că printre activitățile didactice care permit realizarea interdisciplinarității și a transdisciplinarității se impun, prin specificul și avantajele lor, excursiile și drumețiile tematice, proiectate și organizate de instituțiile școlare, având multiple valențe de informare și formare a elevilor, completând și aprofundând procesul de învățământ. Astfel, conținutul didactic al drumețiilor și al excursiilor poate fi mult mai flexibil, mai variat și mai complex decât al lecțiilor organizate în clasă, având, de asemenea, și un caracter mai atractiv, elevii participând într-o atmosferă de optimism și bună dispoziție la asemenea activități.

Dacă în ultimii ani ne-am convins de importanța și de eficiența acestei forme alternative/complementare de predare-învățare, valorificarea ei practică a necesitat un demers mai elaborat. Avantajele sunt numeroase pentru elevi. Printre altele, se poate menționa abordarea pragmatică a învățării, elevul aflându-se într-o situație concretă de învățare, ceea ce îi induce sentimentul utilității acțiunilor sale. Excursia tematică îi stimulează pe elevi să investigheze, să își clarifice punctele de vedere în cadrul grupului, să aibă o atitudine critică asupra celor observate, dar, mai ales, să își dezvolte competențe de comunicare în situații diferite de cele de la școală.

Am observat că atunci când ajung în preajma unor persoane oficiale, precum custodele muzeului, administratorul bisericii, funcționarul bibliotecii etc. elevii pot exprima stări de teamă, de reticență, motivată de cele mai multe ori de incapacitatea de a comunica în asemenea situații, de a rezolva probleme concrete, de viață reală. Astfel, excursia tematică poate genera contextul de învățare a unor abilități de comunicare, dincolo de informațiile propriu-zise, ce pot fi însușite și din manual.

Pornind de la precizările oferite de părintele Vasile Oltean, directorul așezământului, elevii au aflat despre existența în jurul școlii a unui focar de cultură, aici tipărindu-se cele dintâi cărți în limba română (circa 40 de titluri în sute de exemplare); prin teascurile diaconului Coresi între anii 1556 și 1588, cărțile s-au răspândit în toate ținuturile românești, contribuind astfel la unitatea spirituală a poporului nostru. De asemenea, elevii au fost familiarizați cu paleografia chirilică din vechi ceasloave și documente scrise în secolele XVII-XIX, printre care sunt valori de excepție: Cazania lui Varlaam, o pagină din Omiliar de secol XI, un manual care avea în jur de 700 de pagini, toate edițiile Bibliilor tipărite pe pământ românesc, începând cu cea de la București, din 1688, și încheind cu Biblia tipărită de Andrei Șaguna, dar și ediții rare, tipărite în limba română la Sankt Petersburg, în 1818, sau la Viena, în 1868. Ineditul muzeului este că elevii se pot așeza în sala de clasă cu bănci vechi, aidoma celor în care s-au aflat generații întregi de dascăli, grămăticii și preoți începând cu secolul al XV-lea. Părintele Vasile Oltean le povestește despre școala de altădată, despre primul dascăl și despre primul catalog de elevi atestat aici la 1682, când Ioan Duma avea 110 elevi, între care cel mai mic avea 20 de ani, trimiși la școala din Șchei pentru a deveni grămăticii după trei luni, dascăli, după șase și preoți după un an de învățătură. Tot părintele le precizează că pentru școală, se plătea o căruță de lemne, o găleată de grâu și patru florini, echivalentul unei perechi de boi la vremea respectivă; de asemenea, le spune despre Anton Pann, an de zile dascăl al școlii din Șchei.

Bineînțeles, excursia a vizat obiective didactice: stimularea interesului elevilor pentru acumularea de cunoștințe din afara sferei de interes pe care au manifestat-o până atunci despre primele scrieri în limba română și despre formarea limbii române literare; formarea și dezvoltarea deprinderilor de a asculta un ghid informal, de a sistematiza informații în afara orelor de curs; de asemenea, dezvoltarea unor competențe privind comunicarea orală, stimularea interesului pentru conversație, pentru expunerea punctelor de vedere și, în general, pentru o comunicare civilizată, un prim pas făcut pentru introducerea în lingvistica uzului. Excursia presupune și un aspect interdisciplinar, propunându-și să valorizeze informațiile acumulate și la alte discipline, precum istorie sau geografie, sau în viața de zi cu zi, toate informațiile fiind materializate într-un produs care le lărgeste perspectiva culturală.

Pornind de la acest demers practic, revenind în sala de clasă, am valorificat impresiile acumulate și am discutat despre evoluția limbii române literare. Elevii au conștientizat faptul că limba română literară, în forma pe care o cunoaștem astăzi, ca element constitutiv al culturii noastre naționale, reprezintă rezultatul unei îndelungate și complexe evoluții; istoria ei, strâns legată de istoria societății românești, în special de momentele mai importante ale dezvoltării culturale și ale formării conștiinței naționale, este, în esență, istoria scrisului românesc de la origini până în prezent. Raportarea numai la istoria internă a limbii nu permite însă înțelegerea integrală a complexului ei proces de evoluție; ca fenomen social, limba evoluează în strânsă legătură cu istoria societății care o vorbește și o scrie.

În baza celor prezentate, se observă că în abordarea aspectelor evoluției limbii române literare din perspectivă interdisciplinară, prin întreprinderea unei excursii tematice, nu sunt aplicate metodologii didactice sofisticate. În schimb, aceasta oferă avantajul predării temei în mod original și oportunitatea de a elabora propriile modalități de lucru, într-o manieră flexibilă de realizare a lecției.

Drept corolar, excursia, ca activitate extracurriculară, permite o abordare interdisciplinară, făcând apel la mai multe domenii experiențiale: limbă și comunicare, științe, noțiuni de geografie, istorie, educație ecologică, domeniul estetic-creativ, educație religioasă. Avantajul abordării interdisciplinare este acela de a favoriza transferul, de a decompartmenta și de a reduce tentația integralismului în ceea ce privește formarea noțiunilor și a reprezentărilor culturale.

Excursiile tematice, ca activități extracurriculare, au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității elevilor, asupra performanțelor școlare și asupra integrării sociale, în general. Acestea îi ajută pe elevi să se înțeleagă pe ei înșiși prin observarea și interpretarea propriului comportament din timpul participării la aceste activități, care constituie un mediu formator mai atractiv, în afara contextului academic.

Învățarea interdisciplinară prin excursii tematice ajută elevii la formarea unei atitudini pozitive față de învățat; aceștia, în timp, au performanțe academice mai ridicate, au formate abilități practice diversificate, dar și strategii bune de rezolvare de probleme. De asemenea, activitățile de acest tip acționează și asupra stimei de sine, iar sentimentul de împlinire și autoeficacitate este mai dezvoltat.

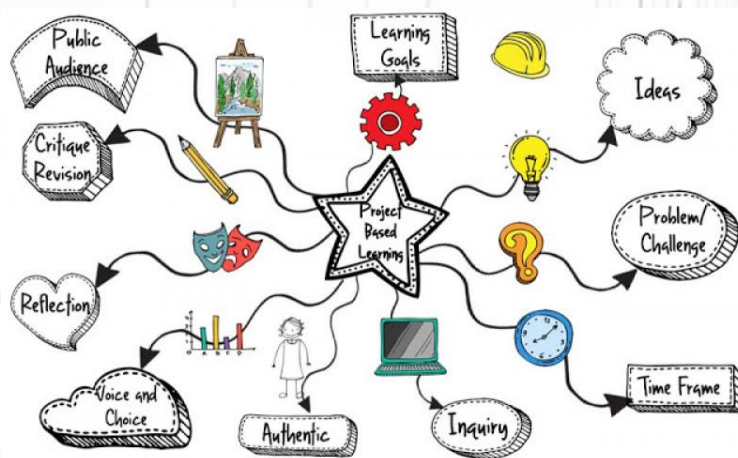
O modalitate complexă de evaluare a elevului: Portofoliul

PROF. BUZATU CRISTINA-LĂCRĂMIOARA

În procesul educației, se disting trei componente interdependente: predarea, învățarea și evaluarea. Întotdeauna, instruirea depinde în mare măsură de modul în care este proiectată evaluarea și de rezultatele acesteia.

Principala caracteristică a evaluării o reprezintă posibilitatea utilizării tuturor metodelor și tehnicilor de evaluare, pe care profesorul le are la dispoziție. Fie că este vorba de metode tradiționale de evaluare (probe orale, scrise, practice etc.) sau metode de evaluare alternative (investigația, observația sistematică, proiectul, portofoliul, autoevaluarea etc.), dascălul este cel care le va alege pe cele mai potrivite obiectivelor instruirii, disciplinei de învățământ, tipului de conținut sau particularităților de vârstă.

Una dintre metodele de evaluare alternativă este portofoliul. Acest instrument de evaluare apare definit în DEX ca fiind „un dosar”, o mapă în care se păstrează acte, hârtii de valoare. Portofoliul reprezintă o colecție de informații, pe care școlarul le obține prin investigații individuale sau în grup, prin cercetarea unor materiale diferite. Acesta reprezintă și o modalitate de evaluare pe o perioadă mai îndelungată de timp, care reflectă evoluția elevului pe mai multe planuri.

Portofoliul este, așadar, o selecție realizată de către elev împreună cu cadrul didactic a celor mai reprezentative produse ale activității sale într-o anumită perioadă de timp, incluzând aspecte esențiale cognitive, afective și psihomotorii ale dezvoltării elevului.

Această metodă de evaluare conține atât avantaje, cât și dezavantaje. Printre avantaje se

numără următoarele aspecte:

- elevul este implicat direct și asumat în procesul de evaluare;
- criteriile de evaluare sunt cunoscute încă de la începutul procesului;
- elevul este ajutat de profesor în atingerea unor obiective ale învățării;
- presiunea timpului limitat este anulată;
- conține reușitele activității elevului, profesorul înregistrând progresele acestuia la intervale de timp;
- se dezvoltă capacitatea de autoevaluare;
- se diminuează factorul stres.

Principalul dezavantaj al portofoliului îl reprezintă faptul că acesta necesită un volum mare de lucru din partea profesorului.

Prin utilizarea acestei metode alternative de evaluare, elevul devine parte integrantă a sistemului de învățare și evaluare și își poate urmări gradual calitățile, defectele, plusurile și minusurile pe care le are. Pe de altă parte, părinții află ce pot face concret copiii lor și care este atitudinea acestora față de o anumită disciplină de învățământ. Portofoliul reprezintă: „cartea de vizită” a elevului, prin care profesorul poate să-i urmărească progresul – în plan cognitiv, atitudinal și comportamental – la o anumită disciplină, de-a lungul unui interval mai lung de timp (un semestru sau un an școlar);

Evaluarea portofoliului începe de obicei prin explicarea de către profesor, la începutul perioadei, a obiectivelor învățării în perioada pentru care se va primi nota. Profesorul și elevii cad de acord asupra produselor pe care trebuie să le conțină portofoliul și care să dovedească îndeplinirea obiectivelor învățării (mulți profesori le reamintesc aproape zilnic elevilor să pună în portofoliu eșantioane care să le amintească mai târziu de munca depusă).

Atunci când elevul își prezintă portofoliul, profesorul realizează de obicei un interviu cu acesta, trecând în revistă lucrările anexate, analizând atitudinea lui față de munca depusă, laudându-l pentru lucrurile bune, și ajutându-l să se concentreze asupra aspectelor care trebuie îmbunătățite.

Evaluarea acestor produse se face multicriterial. De exemplu, criteriul conformității la teoria predată poate fi completat cu cel al inovativității și originalității. Fiecare produs cuprins în portofoliu poate fi evaluat din punct de vedere cantitativ (numărul de pagini, de exemplu), dar mai ales calitativ: creativitatea produsului individual sau colectiv, elementele noi, punctele forte, etc. De asemenea evaluarea portofoliului va fi supusă evaluării efectelor pe care acest gen de evaluare l-a avut asupra dezvoltării personalității, a capacității de autoevaluare și a competențelor de intercomunicare.

Portofoliul reprezintă un element flexibil de evaluare, care, pe parcurs, poate să includă și alte elemente către care se îndreaptă interesul elevului și pe care dorește să le aprofundeze. Această metodă alternativă de evaluare oferă fiecărui elev posibilitatea de a lucra în ritm propriu, stimulând implicarea activă în sarcinile de lucru și dezvoltând capacitatea de autoevaluare.

Portofoliul reprezintă un veritabil “portret pedagogic” al elevului relevând nivelul general de pregătire, rezultatele deosebite obținute, interesele și aptitudinile demonstrate, capacitățile formate, atitudinile, dificultățile în învățare întâmpinate, corelațiile interdisciplinare, resursele pentru o învățare ulterioară, disponibilitățile de comunicare și de lucru în echipă, gradul de implicare în sarcina de lucru, perseverența și conștiinciozitatea, trăsăturile de personalitate.

Scopul nu este neapărat cel al evaluării ci mai ales cel de stimulare a învățării, prin directă implicare a participanților la activitate. Subiecții reflectă continuu asupra a ceea ce învață, existând o permanentă corelație cu obiectivele. Îndrumătorul trebuie să fie deschis și să sprijine căutările copiilor

Termenul de realizare a portofoliului poate varia, de la câteva luni până la un an școlar.

Realizarea portofoliului permite aplicarea unor modalități de organizare a conținuturilor interdisciplinare sau transdisciplinare, venind în sprijinul elevului prin lărgirea orizontului informațional.

Valențe formative ale metodelor alternative de evaluare

Este recunoscut faptul că aceste metode de evaluare constituie o alternativă la formulele tradiționale a căror prezență domină. Alternativele oferite constituie opțiuni metodologice și instrumentale care îmbogățesc practica evaluativă evitând rutina și monotonia. Valențele formative le recomandă susținut în acest sens. Este cazul, în special, al portofoliului, al proiectului, al hărților conceptuale, al investigației care, în afara faptului că reprezintă importante instrumente de evaluare, constituie în primul rând sarcini de lucru a căror rezolvare stimulează învățarea de tip euristic. Valențele formative care susțin aceste metode alternative ca practici de succes atât pentru evaluare cât și pentru realizarea obiectivului central al învățământului și anume învățarea, sunt următoarele:

- stimulează implicarea activă în sarcină a elevilor, aceștia fiind mai conștienți de responsabilitatea ce și-o asumă;
- asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților în variate contexte și situații;
- asigură o mai bună clarificare conceptuală și o integrare ușoară a cunoștințelor asimilate în sistemul noțional, devenind astfel operaționale;
- unele dintre ele, cum ar fi portofoliul, oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depășind neajunsurile altor metode tradiționale de evaluare cu caracter de sondaj în materie și între elevi;
- asigură un demers interactiv al actelor de predare-evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare elev, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea acestuia;
- descurajează practicile de speculare sau de învățare doar pentru notă;
- reduce factorul stres în măsura în care profesorul este un consilier, iar evaluarea are ca scop în primul rând îmbunătățirea activității și stimularea elevului și nu sancționarea cu orice preț, activitățile de evaluare cuprinzând materiale elaborate de-a lungul unui interval mai mare de timp;

ANUL 2019 - ANUL INTERNAȚIONAL AL TABELULUI PERIODIC AL ELEMENTELOR

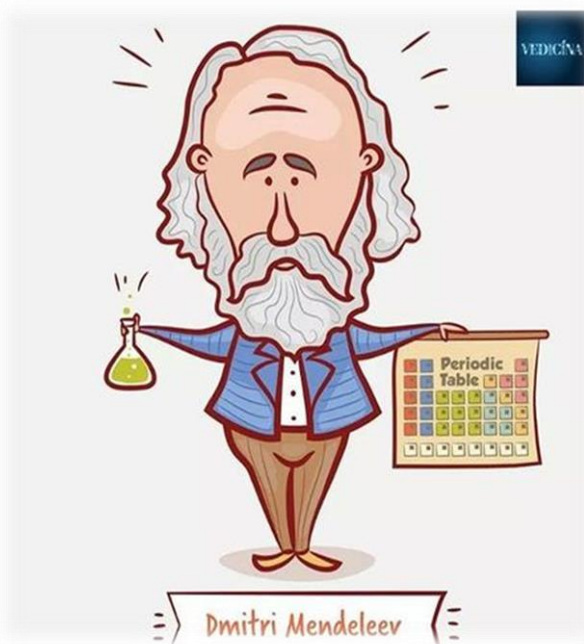
Tabelul periodic al elementelor, numit și tabelul periodic al lui Mendeleev, cuprinde într-o formă tabelară toate elementele chimice, aranjate în funcție de numărul lor atomic Z (adică după numărul de protoni dintr-un atom) și în funcție de configurația electronică și unele proprietăți chimice recurente. Acest aranjament conduce la identificarea anumitor „tendințe periodice”, astfel că elementele din aceeași grupă au proprietăți chimice asemănătoare. În general, în aceeași perioadă elementele din partea stângă sunt metale, iar cele din extremitatea dreaptă sunt nemetale.

Șirurile tabelului periodic se numesc **perioade**, iar coloanele se numesc **grupe**. Șase dintre grupe au și denumiri speciale, ca de exemplu grupa a 17-a mai poartă numele de grupa halogenilor, iar a 18-a grupă este cea a gazelor nobile. Tabelul periodic poate fi folosit pentru determinarea relațiilor dintre proprietățile elementelor, și de asemenea pentru a prezice proprietățile unor elemente noi, care urmează să fie descoperite sau sintetizate.

Dimitri Mendeleev a publicat în anul 1869 ceea ce avea să fie primul tabel periodic recunoscut la nivel mondial. Acesta și-a realizat tabelul astfel încât să ilustreze tendințele periodice pe care le prezentau proprietățile elementelor cunoscute la acea vreme. Folosindu-se de această teorie, Mendeleev a prezis unele proprietăți ale elementelor încă nedescoperite, care păreau să lipsească din tabel. Majoritatea predicțiilor s-au dovedit a fi adevărate pe măsură ce noi elemente au fost descoperite. De atunci, tabelul periodic al lui Mendeleev a fost dezvoltat și corectat, întrucât noi elemente au fost sintetizate sau descoperite. Toate elementele, de la numărul atomic 1 (hidrogen) până la 118 (oganesson) au fost descoperite sau sintetizate, cele mai recent adăugate în tabel fiind nihoniul, moscoviul, tennessinul și oganessonul (au fost confirmate de către IUPAC, pe 30 decembrie 2015), completând astfel toate cele șapte perioade. Primele 94 de elemente există în natură, deși unele au fost observate în cantități infime și au fost sintetizate în laborator cu mult înaintea descoperirii lor. Elementele cu numerele atomice cuprinse între 95 și 118 au fost doar sintetizate în laborator sau în reactoarele nucleare. Sinteza elementelor cu un număr atomic peste 118 este planificată. De asemenea, numeroși radioizotopi sintetici ai unor elemente răspândite în natură au fost produși în laboratoare.

Istoria tabelului periodic reflectă cel puțin un secol de progres în înțelegerea proprietăților chimice și culminează cu publicarea primului tabel periodic actual de către Dimitri Mendeleev în anul 1869. Cu toate că Mendeleev s-a bazat pe descoperirile timpurii ale unor savanți ca Antoine-Laurent de Lavoisier și Stanislao Cannizzaro, savantul rus a adus, la modul general, doar un mic aport dezvoltării tabelului periodic actual. Tabelul însuși este o reprezentare vizuală a legii periodicității, care afirmă că unele proprietăți ale elementelor chimice se repetă periodic atunci când acestea sunt aranjate după număr atomic.

Oamenii au știut despre câteva elemente chimice ca aurul, argintul și cuprul din Antichitate, deoarece acestea pot fi găsite în natură în stare nativă și sunt relativ simplu de extras cu unelte primitive.

Totuși, conceptul că există în lume un număr limitat de elemente din care este compus totul a fost propus prima dată de către filozoful grec Aristotel. În jurul anului 330 î.Hr., Aristotel a sugerat că totul este făcut dintr-un amestec de una sau mai multe din cele patru "rădăcini" (idee propusă prima oară de filozoful sicilian Empedocles), dar a redenumit mai târziu elementele după Platon. Cele patru elemente au fost pământul, apa, aerul și focul. În timp ce conceptul unui element a fost astfel introdus, ideile lui Aristotel și ale lui Platon nu au ajutat la avansarea în înțelegere a naturii materiei.

Hennig Brand a fost prima persoană consemnată pentru descoperirea unui nou element. Brand a fost un comerciant german care a încercat să descopere Piatra filozofală — un obiect mitic despre care se credea că poate transforma metalele ieftine de bază în aur. El a obținut în 1649, o substanță albă luminoasă pe care a denumit-o fosfor. Acesta și-a păstrat descoperirea secretă până în 1680 când Robert Boyle a redescoperit substanța și a publicat rezultatele. Aceasta și alte descoperiri au ridicat semne de întrebare asupra ceea ce înseamnă pentru o substanță a fi un "element".

În 1661, Boyle a definit un element ca fiind o substanță care nu poate fi descompusă în substanțe mai simple prin intermediul unei reacții chimice. Această definiție simplă a fost utilă, de fapt, aproape 300 ani (până în momentul dezvoltării noțiunii de particulă subatomică), fiind însă chiar și azi predată în timpul orelor de chimie introductivă.

Lucrarea lui Lavoisier, "*Traité Élémentaire de Chimie*" (Tratat Elementar de Chimie, 1789, tradusă în engleză de Robert Kerr) este considerată a fi primul manual modern de chimie. El conținea o listă de elemente, sau substanțe care nu pot fi dezbinat în unele mai simple, printre care oxigenul, azotul, hidrogenul, fosforul, mercurul, zincul și sulful. De asemenea, acesta reprezintă baza listei moderne a elementelor. Totuși, lista lui mai includea și lumina și căldura, pe care le-a crezut a fi substanțe materiale. Deși descrierile lui Lavoisier au clasificat elementele doar ca metale sau nemetale, acestea erau departe de o analiză completă.

John Newlands a fost un chimist englez care în 1865 a aranjat cele 56 de elemente care au fost descoperite atunci în unsprezece grupe care au fost bazate pe aceleași proprietăți fizice. Newlands a remarcat că existau multe perechi de elemente asemănătoare care difereau printr-un multiplu de opt în numărul atomic. Totuși, a sa lege a octavelor, asemănând această periodicitate a numărului opt cu scara muzicală, a fost ridiculizată de către contemporanii săi. Abia în secolul următor, odată cu apariția teoriei legăturilor de valență a lui Gilbert N. Lewis (1916) și teoria legăturilor octeților a lui Irving Langmuir (1919) s-a recunoscut importanța periodicității octeților.

Tabelul lui Mendeleev a fost publicat într-o revistă rusă, în 6 martie 1869, dar a fost foarte repede republicat într-o revistă germană, *Zeitschrift für Chemie* ("Revistă de Chimie").

Știați că...

- Tabelul a fost folosit în școli chiar din 1869, fiind introdus chiar de Mendeleev studenților săi de la Universitatea din St. Petersburg.
- În tabelul inițial, Mendeleev nu a descris nici unul dintre cele 63 de elemente cunoscute la acea vreme. În schimb, fiecărui element i-a adăugat un set de date referitoare la greutatea atomică.
- Pentru a afla greutatea unui atom, cercetătorii au găsit soluția în electroliză. Printr-o soluție au trecut curent electric, astfel soluția s-a separat în atomii ce o formau (în cazul apei, prin electroliză se obține oxigen și hidrogen). Răspunzând la polaritatea unei baterii, fiecare atom a migrat în containere separate, unde a fost cântărit, astfel cercetătorii putând determina greutatea relativă a acestora.

- Deși a lăsat goluri în tabel, Mendeleev a descris greutatea și posibilele proprietăți chimice ale elementelor chimice ce aveau să fie descoperite. Dar, în 1894, când a fost descoperit argonul, nu a avut nici un spațiu în tabel unde să se potrivească. Atunci Mendeleev a negat existența sa. La fel a făcut și cu celelalte gaze nobile la descoperirea lor (heliu, neon, kripton, xenon și radon).
- În 1902 își dă seama de greșeală, neanticipând descoperirea unor elemente atât de inerte ca gazele nobile, care au propria grupă 18 în tabel.
- Acum elementele sunt sortate în tabel în funcție de numărul atomic. Acesta determină configurația elementului, structura straturilor de electroni și proprietățile chimice.
- Gazele nobile (numite și gaze rare) au toate straturile ocupate de electroni, din cauza aceasta ele sunt nereactive, inerte. Radonul este radioactiv și este singurul dintre gazele nobile care nu se găsește în stare naturală în atmosferă.
- Tabelul periodic poate fi interactiv! Iei un tabel periodic modern și elimini complicatele coloane din mijlocul său, apoi îl pliezi pe lungime de la mijlocul grupei 4 secundară. Grupele ce se suprapun au așezarea electronilor complementară. Aceste elemente suprapuse reacționează între ele în mod natural. De exemplu: sodiul se va suprapune peste clor, iar în natură formează NaCl sau sarea gemă.
- Carbonul, plasat în grupa a 14-a, este unul dintre cele mai întâlnite elemente. Datorită legăturilor sale flexibile, este cel ce deține cheia moleculară a vieții. Până la 50% din noi poate fi carbon, iar în natură se găsește sub diferite forme datorită legăturilor sale: gaz, forme cristalizate (grafit, diamant). Fullerenele (C₆₀) reprezintă și ele o clasă de compuși ce conțin atomi de carbon.
- Elementul chimic cu numărul atomic 101, poartă numele- mendeleeviu. Un crater de pe Lună a fost numit, de asemenea, Mendeleev.

TABELUL PERIODIC AL ELEMENTELOR

The image shows a standard periodic table of elements. The title is 'TABELUL PERIODIC AL ELEMENTELOR'. The table is color-coded by groups: Group 1 (alkali metals) is yellow, Group 2 (alkaline earth metals) is green, Groups 3-10 (transition metals) are blue, Groups 11-12 (post-transition metals) are light blue, Groups 13-16 (metalloids and nonmetals) are purple, Group 17 (halogens) is pink, Group 18 (noble gases) is light yellow, and the lanthanide and actinide series are red. Labels for 'Metale', 'Nemetalice', and 'Gaze nobile' are placed above the corresponding columns. The table includes atomic numbers, symbols, and names for all elements from Hydrogen (H) to Oganesson (Og).

„Am putea trăi în prezent fără un Platon, dar ne-ar trebui un număr dublu de Newtoni pentru a descoperi secretele naturii și a aduce viață în armonie cu legile naturii.”

prof. Gabriela Terchescu

IQ, COPII DEȘTEPTI ȘI ȘCOALA

Prof. Mihalache Ana-Maria

IQ-ul, concept și un scor derivat din diferite teste standardizate prin care se încearcă măsurarea inteligenței.

Inteligența, aptitudine generală a individului de a-și adapta conștient gândirea unor cerințe noi; capacitate spirituală de adaptare generală la noile cerințe și condiții ale vieții.

Dar coeficientul de inteligență nu determină neapărat cât de inteligent ești, întrucât există mai multe tipuri de inteligență: vizual-spațială, lingvistică, logic-matematică, corporal-kinestezică, muzicală, interpersonală, intrapersonală și naturalistă. Deoarece cuvântul inteligență nu face parte din titlul acestui articol nu vă voi oferi mai multe informații despre fiecare tip de inteligență.

Potrivit lui Stuart Ritchie, cercetător la Universitatea din Edinburgh, „IQ-ul nu setează neapărat limitele a ceea ce putem face, dar stabilește un punct de plecare”.

Dar trecem peste relația dintre coeficientul de inteligență și inteligența efectivă, ai un IQ mare și ești deștept, asta îți garantează succesul la școală?

Studiul, coordonat de medicul Arthur Poropat arată că o persoană deschisă către noi experiențe și conștiințioasă va avea întotdeauna rezultate mai bune la școală decât una a cărui singur atu este IQ-ul mare. Explicația stă în faptul că o persoană deschisă către noi experiențe are mai multe șanse să fie o persoană cu o imaginație bogată, sensibilă și curioasă în ceea ce privește învățătura. În cercetare au fost incluse date culese de la mii de studenți. Performanța lor școlară a fost precisă mai bine cu ajutorul trăsăturilor lor de personalitate decât cu ajutorul rezultatelor de la testul IQ. „Cu tot respectul pentru învățat, personalitatea este mult mai importantă decât inteligența pentru a-i ghida atât pe elevi, cât și pe profesori”, afirmă Arthur Poropat. Efortul pe care îl depun studenții atunci când se concentrează la ceva este cel puțin la fel de important ca IQ-ul acestora”, continuă medicul. Astfel, specialiștii susțin că un elev care are o personalitate puternică va obține rezultate mai bune decât un student care, deși este inteligent, nu are trăsături de caracter bine definite. Peste ocean profesorii au început să fie mai atenți asupra acestui aspect, organizând chiar traininguri de dezvoltare personală pentru a spori capacitatea de învățare a acestora.

Să privim lucrurile și din cealaltă perspectivă, ești un copil deștept care se descurcă la școală. Întrebarea care trebuie pusă acum este: Școala te ajută pe tine?

Din păcate răspunsul este nu! Sistemul de învățământ actual omoară inteligența creativă, taie intențiile de dezvoltare și te limitează la ce se consideră că ar trebui să știm și la cum se crede că ar trebui să gândim. De parcă aceste lucruri pot fi stabilite de către cineva și universal aplicate. În realitate fiecare persoană este diferită, are un ritm diferit de dezvoltare, pasiuni diferite și opinii diferite. Este adevărat, nu avem de unde să le știm pe toate și cu siguranță nu avem dreptate de cele mai multe ori, dar școala ar trebui să ne învețe cum să realizăm singuri că am greșit, nu să ne spună că este greșit.

Un copil bun la școală este desemnat de notele pe care le ia. A primi o notă bună înseamnă foarte mult timp petrecut să memorezi niște informații sau să îți însușești o tehnică de rezolvare, noțiuni care se uită.

De asemenea ai un IQ ridicat, realizezi că nu te ajută ceea ce faci, dar știi foarte bine că singura ta șansă la un viitor bun îți va fi oferită de exact acele note bune, dar, în termeni nu foarte inteligenți, „degeaba”. Și astfel un copil inteligent este înecat de către sistemul de învățământ prin teme sau cerințe ce nu se alină în conformitate cu el și condamnat la o rătăcire deoarece în tot acest timp în care este la școală uită cine este și nu are timp să se gândească la ce îi place cu adevărat.

JOCUL DIDACTIC

Profesor Daniela Florea

Motto:

„ Copilul râde:

Înțelepciunea și iubi rea mea e jocul ”

(Lucian Blaga, Trei fețe)

Dimensiunea ludică a activității didactice este de necontestat, mai ales la nivelul învățământului preșcolar și gimnazial. În ce măsură este însă jocul, ca metodă de instruire și educare, adecvat pentru celelalte etape de dezvoltare a copilului? Dacă plecăm de la cartea celebră a lui Johan Huizinga, Homo ludens, și mai ales de la concluzia acestuia, potrivit căruia toată activitatea umană stă sub semnul jocului, putem afirma cu certitudine că și educația adolescentului și a adultului se poate încadra aici. E suficient să amintim jocul de simulare din învățământul universitar, sau acela folosit pentru formarea specialiștilor în situații de criză (negociatorii, trupele de elită, echipajele SMURD, SRI, salvamarii, salvamontiştii, pompierii).

O situație de joc poate fi oricând transformată într-o situație de învățare, așa cum demonstrează doamna profesor doctor Gabriela Gîrmacea în jocul didactic Mitologie românească - 68 de întrebări și răspunsuri, apărut în 2019 la Editura Didactică Publishing House, precedată fiind de cartea Mitologie românească. Antologie, tipărită de aceeași editură tot în 2019.

Utilizarea lor experimentală la clasă a arătat avantaje nebănuite până atunci, dar, în egală măsură, a generat probleme noi a căror rezolvare s-a făcut din mers.

Clasa aleasă a fost una atipică, în sensul că se afla la al treilea profesor care predă la ea, motivația pentru învățare era redusă, testul inițial arăta media clasei de 4,80, coeziunea dintre colegi era slabă, iar profilul real favorizase neglijarea laturii umaniste. Unitatea didactică selectată a fost capitolul „Descoperirea literaturii populare” din manualul Editurii ART pentru clasa a XI-a. În acest sens, s-a ales romanul Baltagul, de Mihail Sadoveanu. Opera a mai fost făcută și în clasa a VIII-a, și de aceea accentul s-a pus acum pe conceptul operațional de mit, respectiv roman mitic. De remarcat este faptul că unele fișe ale jocului au fost completate, și uneori modificate, în raport cu noile obiective urmărite.

Colectivul a fost împărțit, după metoda cubului, în șase grupe, inegale ca număr și valoare, pentru că s-a urmărit integrarea unui elev cu simptome ușoare de autism (fără un

certificat medical), a unuia care absentase trei săptămâni din cauza unei operații și a altuia care era deficitar la munca în echipă. Fiecare grup și-a aflat echipa rivală prin tragere la sorți și și-a ales conducătorii care aveau sarcina de a pune întrebări încrucișate de pe cartonașe opozanților, ceilalți membri notând pe fișe individuale răspunsurile, după confruntarea lor cu varianta corectă. La final se calcula o notă-medie.

Jocul a fost gândit sub forma cărților de joc care aveau câte o întrebare cu patru variante de răspuns, din care doar una corectă, care apărea pe spate cu o scurtă prezentare și completare a cunoștințelor.

Exemplu:

GRUPA I: 4 elevi

Față

1. Cum se numește autorul lucrării Aspecte ale mitului?

- a) Dimitrie Cantemir
- b) Bogdan Petriceicu-Hașdeu
- c) Lucian Blaga
- d) Mircea Eliade

cestuia în legendă

- 2. Cine a afirmat că mitul este posibil și fără elementul magic?
- 3. Ce înseamnă eterna reîntoarcere?
- 4. Care este definiția mitului pe care o dădea M. Eliade?

Verso

d) Mircea Eliade (1907-1986) a publicat Aspecte ale mitului în 1963. Este o lucrare în care autorul descrie funcția mitului și transformarea a

La prezentarea inițială a sarcinii de lucru, atmosfera a fost una de amuzament, destindere, veselie, pentru că impresia era de muncă facilă, „neserioasă”. Treptat, s-a transformat în spiritul de echipă, responsabilitate față de ceilalți, apartenență la grup, respectarea convențiilor, voință, rezistență.

Punctul slab al metodei s-a dovedit a fi imposibilitatea profesorului de a interveni pentru a corecta greșelile, aspectele mai puțin înțelese sau mai puțin aprofundate, rolul său reducându-se doar la asistență pasivă. Deasemenea, acesta nu s-a putut implica nici în actul evaluării. Media generală s-a dovedit a fi mai mult decât satisfăcătoare: 6,45.

Dificultatea majoră a apărut în a doua etapă, când aceste cunoștințe achiziționate trebuiau să fie valorificate în alcătuirea eseului, propus ca variantă la examenul de bacalaureat. Absența unei lecturi consecvente și sistematice s-a oglindit într-o exprimare greoaie, deficitară, ușor puerilă. Cumulul pozitiv de informații a fost contrabalansat de dificultatea de a sistematiza, de a gândi interdisciplinar, de a nuanța și de a interpreta critic datele.

Cu toate acestea, jocul didactic rămâne o variantă utilă, plăcută, agreată, de înlăturare a monotoniei în cadrul orelor de fixare și consolidare.

BIBLIOGRAFIE:

- Ioan Cerghit, Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006
- Emanuela Ilie, Didactica limbii și literaturii române, Editura Polirom, Iași, 2014
- Gabriela Gîrmacea, Mitologie românească. Antologie, Editura DPH, București, 2019
- Gabriela Gîrmacea, Mitologie românească. 68 de întrebări și răspunsuri, Editura DPH, București, 2019

NANOMATERIALE

PROF. DREGHICI ELENA

Ce este nanotehnologia?

Nanotehnologia reprezintă ingineria la o scară foarte mică. Aceasta poate fi aplicată în numeroase domenii, cum ar fi sănătatea și medicina, tehnologia informației și comunicațiile, energia și mediul înconjurător. Nanotehnologiile funcționează la nanoscară - scara moleculelor individuale.

Cum ne poate ajuta nanotehnologia?

Este foarte probabil ca nanotehnologiile să fie utilizate pe scară foarte largă. Unii prevăd apariția unor procesoare de computer inimaginabil de mici sau a unor aparate minuscule care să depisteze și să remedieze arterele deteriorate din corpul uman. Nanotehnologiile ar putea genera energie alternativă, ne-ar putea prelungi viața și ar putea îmbunătăți multe tehnologii deja existente. Și acestea își fac deja apariția. Pe piață există deja peste 1.000 de produse care folosesc nanomateriale.

Ce este un nanometru?

Un nanometru reprezintă a miliardă parte (10^{-9}) dintr-un metru, adică 0,000 000 001 metri sau a milioana parte dintr-un milimetru. Nanotehnologiile gestionează materiale cu dimensiuni în scara nanometrilor, aproximativ între 1 și 100 nm. Această scară este denumită nanoscară.

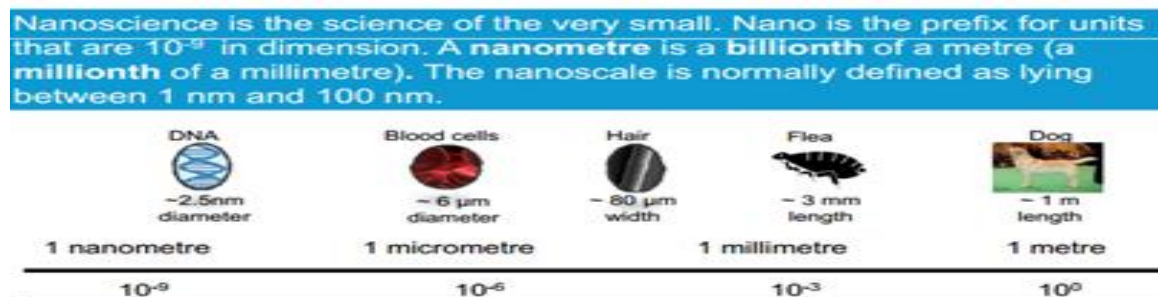
Sursa imaginii: nanoyou.eu

Nanomateriale naturale

Numeroase ființe vii folosesc un fenomen care depinde de structuri cu dimensiuni nanometrice. Așadar, o șopârlă gecko care merge pe tavan, frunzele care resping apa, culorile vii ale fluturilor și materialele rezistente și flexibile precum pânzele de păianjen, toate folosesc nanotehnologii naturale.

Pe lângă nanoparticulele produse de ființele vii, unele sunt create de fenomene naturale, cum ar fi eroziunea și erupțiile vulcanice. Acestea sunt produse, de asemenea, ca urmare a unor tipuri de reacții chimice, în special combustia.

Știm, totodată, că oamenii au fost deja expuși la unele forme de nanoparticule existente în unele bunuri de consum. Spre exemplu, dioxidul de titaniu mineral - utilizat ca înălbitor în pasta de dinți și în coloranții alimentari - conține o fracțiune de nanoparticule. Acestea nu sunt introduse ulterior, ci fac parte din compoziția naturală a mineralului, sub forma unor granule de nisip de diferite dimensiuni.

Sursa imaginii: nanoyou.eu

Particularități speciale ale materialelor la nanoscară

Materialele pe care le cunoaștem la scară nanometrică pot prezenta proprietăți noi. De exemplu, o folie de aluminiu reprezintă o metodă comodă de a menține prospețimea sandvișurilor până la prânz. Dar dacă luați folia respectivă de aluminiu și o rupeți în bucăți din ce în ce mai mici, atunci când acestea devin foarte, foarte mici (de dimensiune nanometrică), se întâmplă ceva deosebit – devin extrem de reactive. Chiar explozive! Acest lucru face ca nanoparticulele de aluminiu să fie excelente pentru introducerea în combustibilul rachetelor, dar reprezintă, probabil, ceva cu care nu doriți ca prânzul dumneavoastră să intre în contact!

Sursa imaginii: [wikipedia](https://en.wikipedia.org/wiki/Aluminum_foil)

Cum ne pot schimba nanotehnologiile viața pe viitor?

În ultimele decenii, viața noastră s-a schimbat radical datorită utilizării dispozitivelor electronice. Gândiți-vă cum au evoluat telefoanele celulare în ultimii 20 de ani. Nanotehnologiile au jucat un rol important în producerea unor dispozitive din ce în ce mai mici, mai eficiente și multifuncționale. În viitor, viața noastră s-ar putea schimba prin intermediul multor inovații tehnologice, cum ar fi:

- Introducerea în sistemul circulator a unor medicamente ce pot fi activate și controlate din exteriorul corpului uman; acestea ar putea colecta date și le-ar putea transmite medicului pentru a modifica tratamentul (teranostică).
- „Tatuaje” pe piele care să monitorizeze nivelurile de săruri și alți metaboliți și care să îi avertizeze pe atleți sau diabetici.
- Încălțăminte sau îmbrăcăminte cu senzori care să colecteze date în timpul antrenamentelor.
- Sisteme integrate colectoare de energie (în textile, încălțăminte etc.) care să colecteze energia solară și mecanică pentru a încărca dispozitivele electronice.
- Panouri solare flexibile și transparente, integrate în ferestre, plăci ceramice etc., cu eficiență ridicată a conversiei energiei solare.
- Suprafețe și materiale textile care să elimine din atmosfera urbană oxizii de azot și alte gaze din smog.
- Ambalaje alimentare inteligente cu senzori pentru detectarea modalității folosite la transportul produsului, pentru detectarea contaminării, care sunt prevăzute cu sistem de urmărire/comunicare care să avertizeze producătorul și comerciantul.

Materialul care se curăță singur

Doi cercetători chinezi, Mingce Long și Deyong Wu, susțin că au dezvoltat haine din bumbac care au capacitatea de a se curăța singure de pete și bacterii atunci când sunt expuse la lumina soarelui. Invenția a fost creată prin acoperirea bumbacului cu un strat format dintr-un compus de dioxid de titan, un material alb folosit într-o gamă largă de produse, de la vopsea până la loțiuni de protecție solară. Acest material are abilitatea de a înlătura murdăria și microbii atunci când este expus la anumite tipuri de lumină. El este utilizat, deja, în cazul ferestrelor care se curăță singure, a gresiei pentru baie și bucătărie, dar și al șosetelor care nu degajă mirosuri neplăcute.

Nano-firele de aur

O echipă de cercetători americani au folosit cu succes nano-fire de aur pentru a crește conductivitatea electrică a unui țesut creat în laborator. Oamenii de știință cred că acestea ar putea oferi pacienților cu probleme cardiace o mai bună șansă de supraviețuire. Firele de aur folosite de cercetători au o grosime de 30 de nanometri și o lungime de 2-3 micrometri. Cercetătorii spun că această nanotehnologie poate fi aplicată asupra oricărui țesut ce poate fi stimulat electric, inclusiv în cazul țesutului neuronal.

Microparticule prin care putem trăi fără să respirăm

O echipă de cercetători din cadrul Boston Children Hospital a creat microparticule umplute cu oxigen care pot fi injectate direct în fluxul sangvin al pacienților, pentru a oxigena rapid sângele acestora. Microparticulele respective constau într-un singur strat exterior de lipide (molecule de grăsimi), interiorul fiind umplut cu oxigen. Microparticulele sunt apoi injectate prin intermediul unei soluții lichide. Cercetătorii au folosit unde sonice de intensitate mare pentru a amesteca lipidele și oxigenul, obținând particule cu diametrul de 2-4 micrometri, în care oxigenul este "prins" în interiorul învelișului lipidic. Soluția ce conține particulele - și în care oxigenul reprezintă 70% din volum - se poate amesteca ușor cu sângele uman. Microparticulele astfel obținute pot transporta de 3-4 ori mai mult oxigen decât globulele roșii din sânge.

Nanotehnologii în industria vopselelor

Nanotehnologiile nu sunt noi pentru industria vopselelor. Acum 2000 de ani, arhitectul roman Marcus Vitruvius Pollio a utilizat funingine produsă sintetic la obținerea vopselelor. Astăzi se cunoaște că funinginea este formată din nanoparticule. În ultimii ani au fost introduse în domeniul vopselelor importante produse bazate pe nanotehnologii:

vopsele ușor de curățat

Floarea de lotus este totdeauna uscată și curată. Dacă este privită la microscop electronic, se observă că floarea de lotus prezintă pe suprafața sa un mare număr de protuberanțe extrem de mici, distanțate la 10-25 microni una de alta. Aceste protuberanțe sunt acoperite cu cristale de ceară ce resping apa. Combinația de suprafață hidrofobă și microstructură previne umectarea suprafeței de către apă. Picăturile de apă ce cad pe această suprafață îndepărtează particulele de praf. Vopselele ce prezintă proprietățile florii de lotus, fiind ușor de curățat, au fost introduse cu succes pe piață, în special pentru vopsirea fațadelor. Ele se obțin cu ajutorul unor lanți hidrofobi și a unor pigmenti anorganici la scară nano.

vopsele de efect

Vopselele de efect, care imită aspectul unei perle sau aripile unui fluture, au necesitat dezvoltarea unor pigmenti speciali pe bază de metale și oxizi metalici. Acești pigmenti ce își modifică culoarea în funcție de unghiul de privire sau de intensitatea luminii au la bază tot nanotehnologii.

vopsele antibacteriene

Argintul de mărime nano încorporat în vopsele de pereți are un puternic efect antibacterial. Aceste vopsele se utilizează în special la vopsirea spitalelor, a halelor unde se procesează alimente, precum brutării, măcelării, etc.

vopsele rezistente la zgâriere

Particulele ceramice la scară nano îmbunătățesc rezistența la zgâriere a lacurilor auto și le fac rezistente la impact mecanic.

vopsele fotocatalitice

Razele UV din lumina solară produc reacții fotocatalitice în vopsele conținând dioxid de titan. Acest fapt permite degradarea particulelor organice de murdărie și poluanți. S-au dezvoltat astfel vopsele pentru pereți la care lumina vizibilă este suficientă pentru a produce degradarea catalitică a substanțelor odorizante precum cele provenite din fumul de țigară sau din solvenți.

vopsele cu protecție UV

Lemnul este sensibil la radiația UV, el se închide la culoare în timp. Au fost dezvoltate baițuri pentru lemn cu oxizi de fier transparentți cu mărimea particulelor de 5-100 nm, care protejează lemnul împotriva distrugerii datorate luminii.

vopsele ce ecranează undele electromagnetice de înaltă frecvență

Mulți oameni sunt sensibili la electrosmog (câmpurile electromagnetice emise de toate aparatele create de om). Vopselele de pereți cu fibre de carbon și particule de negru de fum de dimensiune nano acționează ca un ecran împotriva a 99% din undele electromagnetice de înaltă

frecvență. Ele pot acționa de asemenea ca un scut față de interferența câmpului electromagnetic în laboratoarele unde se fac măsurători și în centrele de calculatoare.

Nanotehnologia reprezintă un risc pentru sănătate?

Orice tehnologie emergentă poate fi asociată cu riscuri necunoscute. În ceea ce privește sănătatea, atunci când ajunge pentru prima dată la consumatori. Gândiți-vă, spre exemplu, la tehnologia mobilă: riscul de sănătate pe care îl implică utilizarea telefoanelor mobile a fost adus în discuție după ani de zile de folosire a acestora, chiar și acum acest risc nu este înțeles în totalitate. În ciuda acestui lucru, utilizăm telefoanele mobile în mod curent. Siguranța nanotehnologiilor se află în centrul atenției de mulți ani, fiind adusă în discuție de mai multe organizații ale societății civile, pe lângă Academii Științifice Naționale care au ridicat probleme de sănătate și au solicitat acțiuni timpurii pentru a asigura dezvoltarea responsabilă a nanotehnologiilor. Dorința comună este ca această tehnologie să progreseze, asigurând, în același timp, lipsa expunerii la risc a muncitorilor și consumatorilor.

Ce riscuri există? Nanotehnologiile utilizează materiale la nanoscară, care sunt extrem de mici, prin urmare, există îngrijorarea că ar putea vătăma oamenii prin penetrarea barierelor de protecție, cum ar fi pielea, cauzând daune asupra corpului uman. Spre exemplu, loțiunile de protecție solară care conțin nanomateriale au fost supuse analizei. Cu toate acestea, până în prezent, probele științifice demonstrează faptul că nanoparticulele nu penetrează pielea. Cu alte cuvinte, până acum, nu au existat probe cum că bunurile de consum ce conțin nanomateriale ar fi nocive pentru consumatori. S-au făcut unele teste pe cosmetice care au arătat că dioxidul de titan la scară nano nu penetrează prin piele. Totuși testele nu au fost complete. Unele studii pe animale au arătat că nanoparticulele pot produce la inhalare daune plămânilor.

Totuși, cercetarea continuă pentru a verifica și detecta orice toxicitate a materialelor la nanoscară, mai ales pentru produsele care intră în contact direct cu corpul uman.

Există riscuri pentru mediul înconjurător?

Toate produsele devin deșeuri la sfârșitul duratei de viață. O întrebare pe care și-o pun cetățenii și cercetătorii este: nanomaterialele din produsele pe bază de nanotehnologie produc efecte nocive atunci când ajung la groapa de gunoi? Ar putea interfera aceste reziduuri cu animalele și plantele și ar putea produce efecte nocive? Acestea sunt întrebări complexe, iar găsirea unor răspunsuri necesită timp. Oamenii de știință analizează, de asemenea, dacă există probleme de siguranță la spălarea articolelor de îmbrăcăminte care conțin nanomateriale. Unele organizații ale societății civile susțin că bunurile de consum care conțin nanomateriale nu ar trebui să fie comercializate până când nu se găsesc răspunsuri certe la aceste întrebări. Alții susțin că am coexistat deja cu numeroase nanoparticule naturale din mediul înconjurător, natură și poluare. Nanoparticulele nu sunt tocmai o noutate și, chiar dacă ar trebui să facem mai multe cercetări în privința siguranței lor, ar trebui să încercăm să nu ridicăm prea multe obstacole în calea dezvoltării acestui domeniu de cercetare.

Bibliografie

1. Vrietea DM, Aragonés MC, Elemans JAAW, Cornelissen JJLM, Rowan AE and Nolte RJM, Chem Rev 105:1445 (2005).
2. Oehme G, Grassert I, Paetzold E, Fuhrmann H, Dwars T, Schmidt U and Iovel I, Kinet Catal 44:766 (2003).
3. Oehme G, Grassert I, Paetzold E, Meisel R, Drexler K and Fuhrmann H, Coord Chem Rev 186:585 (1999).
4. <https://www.scribd.com/doc/86724673/Aplicatii-Ale-Nanotehnologiilor>
5. <https://www.scribd.com/doc/57027643/Nanotehnologia-solutia-viitorului>

FRUMUSEȚEA RARĂ OCROTITĂ DE LEGE

PROFESOR ENACHE IRINA LIVIA

Datele specialiștilor arată că în România există în momentul de față peste 200 de specii de plante protejate de lege, cele mai multe dintre acestea fiind întâlnite în zonele muntoase și în Delta Dunării.

Biologii și cercetătorii afirmă faptul că România este o țară cu o floră destul de bogată. Plantele care cresc pe teritoriul țării noastre i-au impresionat datorită frumuseții lor pe cei care le-au studiat. Multe dintre acestea fac parte din categoria plantelor protejate de lege, iar ultimele calcule arată că în România există peste 200 de astfel de specii. Primele discuții în sensul protecției plantelor rare, dar și a animalelor s-au purtat în perioada interbelică.

Printe primele plante protejate de lege în țara noastră s-a numărat Papucul Doamnei, o floare din specia orhidee, pentru care a fost nevoie de impunerea unui Decret Regal în sensul asigurării protecției. Documentul oficial a fost emis în 1933. Această floare se întâlnește prin păduri, mai mult sau mai puțin umbroase, pe coaste, în tufișuri, de preferință în terenuri calcaroase. Papucul Doamnei atinge o înălțime de până la doi metri. Frunzele ei sunt lungi de 6-12 cm și late de 2-4 cm, de culoare roșu închis spre o nuanță de mov închis.

Floarea de Colț

O altă plantă protejată de lege este și Floarea de Colț. Ea a intrat pe lista plantelor cu regim juridic special din România printr-un alt Decret Regal, semnat tot în anul 1933. Floarea de Colț are tulpina subțire, frunze liniare și flori grupate în inflorescențe înconjurată de niște frunze păsloase, ce-i dau un aspect de steluță. Poate fi întâlnită mai ales pe cetățile de calcar. Crește în Munții Carpați, Munții Maramureșului și Munții Rodnei, Obcinele Bucovinei, Rarău, Ceahlău, Ciucaș,

Munții Bucegi, Făgăraș, Cozia și Retezat. Vorbe vechi, din bătrâni, spun că era considerată un simbol al legământului de dragoste, iar fetele care o primeau în dar se logodeau în anul acela. Floarea de colț a fost declarată monument al naturii din anul 1931 și este ocrotită de lege. Dacă o întâlnești în peregrinările tale prin munți, mulțumește-te doar cu fotografia ei.

Bujorul Românesc

Bujorul românesc este o specie de floare unică în Europa, care se găsește numai în România. Floarea, cunoscută sub denumirea botanică de *Paeonia romanica peregrina*, este și cea mai veche floare din România. În țară există cinci rezervații naturale de bujori românești, în Teleorman, Mureș, Olt, Dolj și Giurgiu. Floarea rară are o istorie fascinantă care pleacă dinaintea erei glaciare. Specialiștii o numesc floare

relict glaciar și o consideră o "supraviețuitoare" având în vedere că a răzbit până în zilele de astăzi.

Crinul de pădure

Originar din pădurile de fag și stejar din zona de vest a Europei, Crinul de pădure a ajuns pe teritoriul țării noastre fiind trecut pe lista plantelor protejate de lege, de importanță națională. Este o plantă salbatică și înflorește în lunile mai - iunie. Un singur fir de crin de pădure poate duce și 50 de flori care pot avea diverse culori: roșu, roz sau violet.

Crucea voinicului

Înflorește la umbra deasă a pădurilor de fag, ascunsă printre tufe și stânci, înainte să se topească bine zăpada. Albastrul intens al petalelor atrage imediat privirea ca un talisman din peruzea. Culeasă de multe ori cu tot cu rădăcină, astăzi este pe cale de dispariție și are nevoie de ocrotire.

Garofița Pietrei Craiului

Tot pe cărări de munte, prin rocărie, dar numai în rezervația Piatra Craiului, vei întâlni vara o specie foarte rară de garofițe. Când a fost descoperită, cu mai bine de 150 de ani în urmă, a fost botezată „garofița cu preafrumoase brâuri”. Corola ei este desenată la mijloc cu raze de un roșu aprins, care contrastează delicat cu rozul petalelor.

Dedițel de munte

De cum se topește zăpada, pe pajiștile de la munte, poți găsi florile vineții și fragile ale dedițelului. Este o plantă scundă, cu frunzele roșcate, acoperită cu perișori fini, care o protejează de vânturile aspre ale primăverii. Ferește-te să o culegi, nu doar pentru că trebuie ocrotită, ci și pentru că este otrăvitoare și irită pielea.

Lalea pestriță

În trecut, purta numele de Floare de șah, datorită petelor albe care stropesc petalele violete.

Legenda spune că laleaua pestriță a răsărit în grădina unui vistiernic de la curtea Șahului Persiei. Acesta se gândea de mult la un joc nou, care să îl distreze pe stăpânul lui. De cum a văzut floarea, i-a venit ideea să deseneze o tablă în pătrățele albe și negre, și așa a apărut jocul de șah. La noi, laleaua pestriță crește în zonele umede, dar, de la un an la altul, mlaștinile au fost arate și florile au dispărut. Pe de altă parte, obiceiul femeilor de la țară de a vopsi lâna în mov cu lalele pestrițe a contribuit și el la dispariția minunatei flori.

LITERATURA MEMORIALISTICĂ ÎN LAGĂRELE JAPONEZE

*Cred că totul are un scop în viață, că nimic nu e întâmplător:
Există un Plan Măreț și un Maestru în spatele acestui Plan. Nu este vorba
de dorința de a pedepsi, ci de mâniastră lucrare a „șlefuirii aurului” prin
care tot ce este zgură trebuie înlăturat¹.*

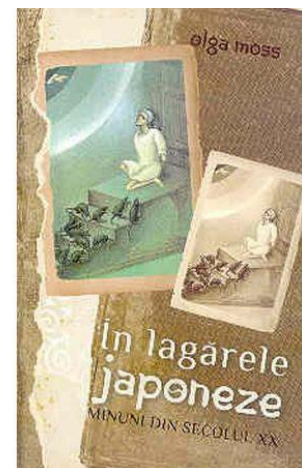
Al Doilea Război Mondial a pus capăt unei lumi caracterizate de înflorire culturală, de optimism și de inovație tehnologică. Societatea devine un uriaș spațiu concentraționar, frica de teroare punând stăpânire pe individ. Acest război, care a durat din 1939 până în 1945, a implicat marea majoritate a țărilor lumii, inclusiv Japonia.

În timpul celor două războaie mondiale, un accent deosebit se pune pe memoria omului, întrucât, pentru statul totalitar, periculoși erau acei oameni care erau capabili nu doar să întrupeze valorile credinței lor, ci să le transmită și comunității sub forma mărturiei: experiența transfiguratoare trăită nu îl marchează doar pe individ, ci ea vizează însăși condiția umană. Prin urmare existența insului nu îi mai aparține, ci ea devine – prin exemplaritatea ei – un bun al întregii comunități, ba, mai mult, al întregii umanități. *Memoria* devine astfel semnul sub care se va desfășura restul vieții omului trecut prin experiența concentraționară.

Forma de a se manifesta a memoriei o constituie mărturisirea. Aceasta dezvăluie umilințele extreme și suferințele la care au fost supuși sute de mii de oameni, la mijlocul secolului trecut. Pentru cei care au avut curajul de a scrie, istoria nu mai este o simplă cronologie a evenimentelor. Ei scriu despre însăși trăirile lor. Memoria (celor care au fost închiși în lagăre și închisori) poate fi împărțită în două etape. Prima, numită și „memoria pierderii”, este situată în vremea detenției și este foarte puternică, „pentru că ține locul ființării în contextul mortificator al spațiului concentraționar și tocmai de aceea poate avea valoarea documentară a unui probatoriu în procesul comunismului”². Cea de-a doua etapă, numită „memoria regăsirii”, vizează momentele întoarcerii acasă, în sânul familiei. Aceasta este mai puțin rezistentă, întrucât nu mai înlocuiește, ci este înlocuită cu ființarea³.

De-a lungul istoriei, japonezii au manifestat o tenacitate remarcabilă în fața dezastrelor, indiferent dacă acestea erau incendii, uragane sau cutremure⁴ și au reușit să rămână în memoria colectivă prin pedepsele pe care le aplicau celor aproape 140 000 de prizonieri de război, în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial.

Cu toate că nu există numeroase informații despre lagărele japoneze sau suficiente mărturii ale prizonierilor, acestea sunt cu adevărat cutremurătoare, având un impact puternic

¹Olga Moss, *În lagărele japoneze*, Editura Cartea Ortodoxă, trad. Mihaela Dan, București, 2010, p. 70-71.

²*Ibidem*, p. 5.

³*Ibidem*.

⁴Richard Tames, *Japonia*, traducere de Ileana Dinu, Editura Lider, București, 2003, p. 245.

asupra tuturor celor care aud de ele. Din trei oameni, unul murea fie din cauza muncii forțate, a foametei sau a bolilor. Se consideră că cele mai mari crime de război, realizate de japonezi, au fost în China. Cei mai mulți prizonieri erau trimiși să lucreze în mine sau pe șantiere. Porția de hrană pe care o primea fiecare persoană, într-o singură zi, era extrem de mică, ceea ce ducea la apariția bolilor. Astfel oamenii deveneau incapabili să muncească și erau executați. Un prizonier, care a reușit să supraviețuiască, mărturisește, după război, că erau tratați cu toții precum sclavii: mâncau doar boabe de soia și alge, iar munca era extenuantă (12 ore pe zi)⁵.

Oamenii erau tratați în cele mai nemiloase moduri, astfel încât nu erau doar epuizați fizic, ci și sufletește. Teroarea impusă de bătăile nesfârșite, dar și de tensiunea psihologică, aveau menirea de a desființa toate funcțiile normale ale sufletului uman. Printre miile de deținuți se numără și Olga Moss, o supraviețuitoare a condițiilor inumane din lagărele japoneze.

„IADUL PE PĂMÂNT”

Inima plângea în mine, spunându-mi: „Da, mâine e o altă zi, dar tot în lumea asta, care este o groapă mizerabilă”⁶.

„Pe vremea când eram copilă de 14-15 ani, trecusem cu bicicleta de nenumărate ori pe lângă *Bantjeuj*. Nu mi-am închipuit nici măcar pentru o sigură clipă că într-o bună zi voi ajunge chiar eu să fiu prizonieră într-una din celulele sale!”⁷. Așa își începe autoarea cartea, o carte în care Olga povestește cum a fost luată de acasă, împreună cu mama ei, și dusă în închisoarea *Bantjeuj*, din orașul Bandung. Olandezii considerau închisoarea nepotrivită pentru viețuirea omenească, însă, după ce Java a fost ocupată de japonezi în 1942, închisoarea a fost folosită pentru încarcerarea prizonierilor de război.

Există destul de puține mărturii despre supraviețuirea în spațiul concentraționar japonez al secolului XX. Închisă în trei lagăre (*Bantjeuj* – unde a stat 100 de zile, *Tjinhapit* și *Kamong Makasar*), Olga Moss este una dintre puținele femei care a reușit să facă față atrocităților. În cartea aceasta prezintă chinurile și suferințele la care au fost supuși prizonierii de către japonezi, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Mărturia Olgăi este absolut șocantă, la fel ca multe alte mărturii ale deținuților din diferite zone ale lumii.

De asemenea, Olga oferă cititorilor adevărate lecții de viață. Mărturia ei este o mărturie dătătoare de nădejde. În lagăr, Dumnezeu era prezent, atât de prezent încât, după ieșirea din libertate, Olga simțea nevoia să Îl simtă la fel de aproape. În cei câțiva ani de captivitate, Olga nu și-a pierdut niciodată credința în divinitate. Împreună cu cei treizeci și doi de colegi de celulă vorbea despre religie, iar asta îi apropia: „Cum nu aveam nimic de lucrat ori de citit, aveam tot timpul din lume să cugetăm la diverse lucruri, și subiectul care ne interesa cel mai abitir era religia, deoarece ne confruntam zilnic cu taina vieții și a morții”⁸. Treptat, însă, în acest spațiu, pentru unii are loc, pe de o parte, un proces de ruinare a conștiinței. Oamenii ajung să își piardă credința în tot și în toate: lipsit de voință, umanul se descompune vizibil sub acțiunea concretă a presiunii exterioare a sistemului, dar și a celei interioare, izvorâtă din dezumanizarea sufletului și

⁵<https://www.historia.ro/sectiune/general/articol/lagarele-de-concentrare-japoneze>, accesat ultimată pe 07.06.2019.

⁶Olga Moss, *op.cit.*, p. 86.

⁷*Ibidem*, p. 13.

⁸*Ibidem*, p. 40.

dintr-un instinct de conservare din ce în ce mai acut. În lagăr, din cauza terorii și a fricii, omul decade din starea sa: „O săptămână mai târziu, sora ei de 73 de ani se afla și ea pe moarte, iar diferența dintre cele două morți a fost uriașă. Aceasta, zăcând inconștientă, bolborosea blesteme împotriva lui Dumnezeu într-un limbaj murdar. Nici vreme de cinci minute nu ne puteam feri auzul de vorbele ei cumplite. Ne cerea întruna lucruri pe care nu i le puteam oferi în condițiile de carceră, iar în clipa morții am avut senzația că temperatura din celulă a scăzut brusc: cu toții tremuram. Ca și cum demonii veniseră să-i ia în primire sufletul. Anume prin aceste scene ale morții m-am convins de existența unor nevăzute puteri ori conștiințe, de existența unor îngeri ai luminii și ai întunericului care vin să ia sufletul celui care moare”⁹. Trebuiau să lupte zilnic împotriva diferitelor spaime, disperării și revoltei: „Cu toții trebuia să ne călim în fața răbdării, al îndurării, întărindu-ne voința de a lupta împotriva diferitelor spaime, a disperării, a revoltei”¹⁰.

Pe de altă parte, sunt prezentate cazuri când se produce un proces de înnobilitare a ființei umane. Chiar dacă trupul suferă, sufletul se bucură. Unii autori, printre care și N. Steinhardt, au mărturisit că abia în închisoare au descoperit dimensiunea adevărată a umanului: „Trăiam ca un dobitoc [...] La închisoare, înspre amurg, am aflat ce-i bunătatea, buna-cuviință, eroism, demnitate. Vorbe mari! Vorbe goale! Vorbe mari și goale pentru șmecheri și pentru turnători; vorbe mari și de mare folos și pline de înțeles când le simți răcoarea în iezerul de foc și le poți gusta farmecul experimental”¹¹. Pentru deținuți nu mai este important trecutul, ci viitorul. Pentru aceștia, ziua de mâine sau chiar următoarea oră, poate să le aducă eliberarea mult așteptată sau torturi, care parcă nu se mai termină.

Cei care toată viața au trăit sub vraja goanei după agonisirea avutului material, ori după

Lagăr de concentrare japonez 1

carieră, viață socială etc., erau acum confuzi și se prăbușeau cel mai rapid. Au decăzut atât de mult încât, nemaținând seama decât de propria lor ființă, au fost respinși de restul deținuților din cameră. Alții, lipsiți de orice sprijin moral, au crezut că singura lor salvare ar fi colaborarea cu administrația. Pentru Olga Moss, viața de pe pământ este o școală „unde, din când în când, se dau examene. Nu este înțelept să nu te pregătești din timp, căci aceasta aduce cu sine eșecuri și mai apoi prăbușirea totală”¹². Cei mai mulți prizonieri au rămas cu sechele fizice ori psihice pentru tot restul vieții, în urma experiențelor suferite.

Chiar și după terminarea războiului și după ce au fost eliberați, pentru prizonieri viața nu a mai fost

la fel ca înainte. Olga mărturisește că se ferea să mai iasă din casă. Ajunsă în Olanda, unde a stat la unchiul ei, alegea să meargă foarte aproape de locuințe, se uita cercetător prin copaci și privea în spate peste umăr la fiecare câteva minute. I-a fost dificil să se adapteze unei vieți normale, dar treptat a reușit. A urmat, în Olanda, cursurile universității din Amsterdam, apoi s-a căsătorit cu un englez, care fusese ofițer al regimentului Gurkha, a cărui misiune se desfășurase în Java. Au avut

⁹Olga Moss, *op. cit.* p. 40.

¹⁰*Ibidem*, p. 50.

¹¹N. Steinhardt, *Jurnalul fericirii*, ed. a II-a, Cluj-Napoca, Dacia, 1992, p. 80.

¹²Olga Moss, *op. cit.* p. 50-51.

împreună patru copilași: două fete și doi băieți. Cu timpul, însă, a revenit dorul de a se simți la fel de aproape de Dumnezeu, precum se simțise în închisoare: „La ce bun să ai un soț, copii, casă, grădină, dacă nu-L ai pe Dumnezeu în suflet?”¹³.

CONCLUZIE

Oamenii se deosebesc unul de celălalt, din punct de vedere psihologic, atât în privința gândurilor sau sentimentelor lor, cât și a caracteristicilor lor temperamentale, iar cele mai multe dintre aceste diferențe pot fi ușor sesizate când oamenii acționează în situații similare. În lagăre, unii prizonieri au învățat să fie mai buni, au învățat să-și iubească aproapele, iar alții, din cauza condițiilor insuportabile, au fost învinși de sistem. Așadar, spațiul concentraționar generează o literatură care vizează nu doar dez-umanizarea, ci și lumea „omului nou” – de la omul care nu mai avea nume, ci era doar un număr, trecut pe o foaie („deținuții nu mai aveau nume, erau doar un număr: de fiecare dată când mai murea cineva, acel număr era tăiat cu un X; înceta să mai existe”¹⁴), la oameni care au început o viață nouă, după ce au reușit să scape de toate suferințele, pe care le-au îndurat în lagăr: foame, frică, boală, moarte. Olga Moss este, indubitabil, un exemplu pentru noi toți de adevărată răbdare și credință. În finalul cărții mărturisește că: „Doar suferința îndurată cu răbdare de dragul lui Hristos se poate asemăna muceniciei de bună-voie în numele adevărului și al dreptății. Doar această suferință atrage harul dumnezeiesc”¹⁵.

IERARHIA NEVOILOR CONFORM TEORIEI LUI MASLOW

PROFESOR VISCIUN CLAUDIU AURELIAN

O analiză a varietății motivelor care stau la baza activității de învățare/muncă trebuie să pornească de la piramida trebuințelor, datorată psihologului american Abraham Maslow (1908-1970). Teoria acestuia este extrem de cunoscută și a avut un mare succes, chiar dacă are o serie de limite. Conform acestei teorii, trebuințele umane sunt organizate într-o structură ierarhică, la bază fiind plasate trebuințele fiziologice, iar în vârful piramidei, trebuințele referitoare la realizarea de sine.

Modelul ierarhic al trebuințelor umane, elaborat de Maslow, cuprinde următoarele categorii de trebuințe:

1. **Trebuințe fiziologice** (trebuința de hrană, de apă, de odihnă).

Nevoia de hrană, de apă, de adăpost, chiar nevoia de transport, adică acele nevoi care i-au forțat pe oamenii să lase deoparte instinctul de prădător, de animal, pentru a se asocia în vederea supraviețuirii se află la baza satisfacerii nevoilor, fiind umană încetând să subziste fără acestea.

Orice ființă umană are nevoie de apă, mâncare, aer, odihnă, haine. Importanța acestui nivel este clară de la sine. Atunci când omului nu-i sunt satisfăcute nevoile de ordin fiziologic, el nu mai este interesat de satisfacerea celorlalte nevoi. Cel care se gândește la pâine, nu mai este

¹³*Ibidem*, p. 115.

¹⁴*Ibidem*, p. 87.

¹⁵*Ibidem*, p. 102.

interesat de etică, spiritualitate etc. Doar în momentul când nevoile fiziologice au fost satisfăcute, ființa umană se poate orienta spre satisfacerea altor nevoi. Este ca o scară, treptele nu pot fi sărite (evitate), atâta timp cât nu ai călcat pe prima treaptă, nu poți pași pe a doua.

2. Trebuie de securitate (apărare, protecție, echilibru emoțional).

Siguranța personală transcende siguranța fizică, teama de a fi agresat, și face apel la siguranța financiară (un venit minim garantat, un plan de pensii decent), siguranța locului de muncă, siguranța care-ți permite acel confort psihic necesar funcționării eficiente, eliberat de angoasele traiului de zi cu zi.

Când nevoile biologice sunt satisfăcute, oamenii încep să se preocupe de siguranța lor fizică și psihică. Orice pericol care amenință integritatea fizică și psihică a unei persoane trebuie eliminat.

3. Trebuie de iubire și apartenență la grup (trebuința de a aparține unui grup, de a fi acceptat, trebuința de a oferi și primi afecțiune).

Omul simte acest imbold de a intra în relații cu ceilalți, de a se încadra în grupuri sociale extinse. Și vorbim aici de grupuri religioase, organizații profesionale, echipe sportive, grupuri de simpatizați ai unei persoane sau cauze, sau chiar grupuri aflate la limita legii. În forma lor restrânsă, grupurile sociale ce satisfac nevoia de apartenență sunt familia, partenerul de viață, colegii apropiați sau confidenții.

Când omul este satisfăcut din punct de vedere fiziologic și se simte în siguranță, el va deveni interesat să își satisfacă nevoile de contact cu societatea. Noi avem nevoie să intrăm în contact cu alte persoane. Este dificil pentru o persoană să trăiască singură, izolată de societate. Omul se simte mai sigur și are nevoie să facă parte dintr-un grup oarecare, să aibă prieteni, să aibă contact cu lumea externă.

La locul de muncă/școală, ne integrăm într-un anumit grup. Ne mândrim sau nu, dar noi știm că facem parte din acest grup. Interacționăm cu colegii, cunoscuți sau necunoscuți, utilizăm același limbaj, simțim acest grup ca o altă „familie” a noastră. Vrem să devenim parte componentă a acestui grup, până în momentul când nevoile noastre de apartenență vor fi satisfăcute.

4. Trebuie de stimă de sine (trebuința de prestigiu, trebuința de a beneficia de aprobare și prețuire, trebuința de a atinge obiective).

Lipsa respectului poate da naștere cu vremea la sentimente de inferioritate, transformate în complex de inferioritate și inalienare socială.

Orice persoană simte nevoia de a fi respectată, de a se simți valoroasă. La locul de muncă/școală, trebuie create astfel de condiții ca angajații/elevii să nu se simtă subestimați. Îndeplinind acest tip de nevoi, se creează o atmosferă plăcută și productivă. De multe ori angajații/elevii nu pleacă dintr-o companie/școală din cauza salariilor/notelor mici, ci din cauză că nu se simt respectați în cadrul acesteia și invers, mulți angajați/elevi, care nu sunt satisfăcuți întru totul de remunerarea financiară/note, nu-și schimbă serviciul/școala, pentru că se simt minunat, sunt tratați respectuos în grupul respectiv.

De obicei, se oferă note elevilor, avansări în grad/ mulțumiri/ diplome angajaților anume pentru satisfacerea nevoii de stimă. Cu toate acestea, acest tip de evaluare are efecte adverse, deoarece, premiarea unui elev, avansarea unui angajat, îi face pe ceilalți membri ai grupului să se simtă subestimați/dezavantajați. Anume din aceste considerente, trebuie acordată o atenție deosebită sistemului de note/premii/avansări în grad etc.

5. Trebuie de autoactualizare: de autorealizare și de valorificare a propriului potențial (trebuința de a-și utiliza potențialul creativ, de a găsi autoîmplinirea).

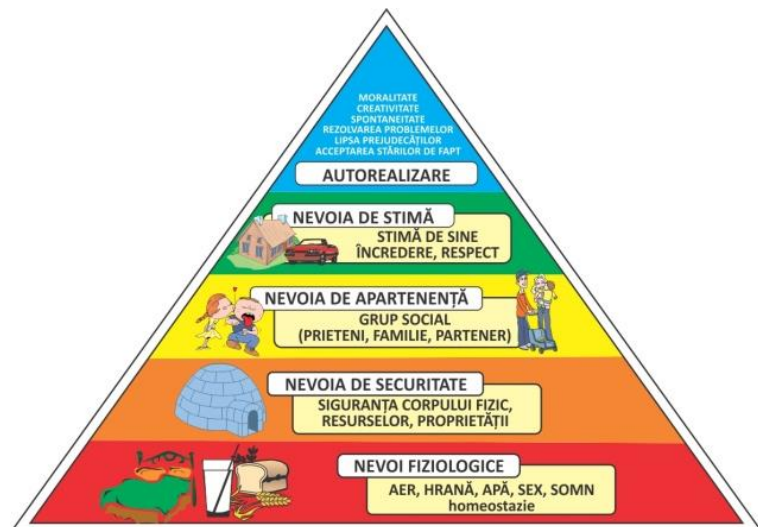
Hobby-urile, mai cu seamă cele costisitoare (plăcerea de a călători, de a picta, de a învăța o limbă străină doar pentru a citi un autor în original) se află în vârful ierarhiei piramidei nevoilor.

Atunci când toate nevoile au fost satisfăcute, omul tinde să-și dezvolte propriul potențial. Având la îndemână toate instrumentele, el înțelege că acum își poate atinge/realiza cele mai înalte aspirații/obiective. Omul tinde spre perfecțiune, spre ideal. Maslow a ajuns la concluzia, că mulți oameni, gândindu-se la propriul lor potențial, rămân uimiți/speriați de ceea ce ar putea deveni. Unii dintre ei, chiar se feresc să-și dezvolte potențialul, anume din cauza fricii. Această tendință a fost numită de Maslow – *complexul lui Iona* (profetul biblic care a fost înghițit de o balenă, tocmai când a încercat să fugă de misiunea care-i fusese „sortită”, iar mai apoi a fost eliberat pentru a-și împlini destinul).

Maslow repartizează aceste trebuințe în două categorii: *trebuințe de deficiență*- de tip D (*deficiency*), (care apar în urma unei lipse și includ primele patru clase de trebuințe) și *trebuințe de creștere sau dezvoltare*- de tip B (*being*), (care exprimă dorința omului de a avea succes, de a ști, de a-și valorifica aptitudinile și care includ ultima clasă de trebuințe).

Sistemul lui Maslow presupune o ordine de prioritate, în sensul că trebuința superioară nu se exprimă decât atunci când au fost satisfăcute, măcar parțial trebuințele de nivel imediat inferior. Astfel, dacă trebuințele fiziologice sunt satisfăcute, apar alte trebuințe, cele de securitate și confort material. Odată satisfăcut, acest nivel lasă să apară nevoia de afectiune, de prietenie, care este o trebuință de nivel superior. În felul acesta, pe măsură ce sunt satisfăcute trebuințele de ordin inferior, apare o trebuință de ordin imediat superior.

Această teorie are implicații deosebite pentru actul educațional. Educatorii trebuie să cunoască faptul că nu pot fi activate trebuințele de ordin superior ale

Piramida lui Maslow 1

elevilor (cunoaștere, înțelegere, performanță) dacă nu au fost satisfăcute trebuințele de deficiență). Pentru a putea învăța bine, elevii ar trebui, mai întâi, să se simtă fizic confortabil (bine alimentați și odihniți) să se simtă în siguranță,relaxați, îndrăgiți, apreciați și să aibă o stimă de sine ridicată. Elevii vor da un randament mai mare într-un mediu relaxat și sigur decât în unul tensionat și amenințător. Când în clasă este o atmosferă încordată, singurul lucru așteptat cu toată nerăbdarea este...pauza! Profesorul poate acționa în așa fel încât însușirea cunoștințelor să se realizeze într-o atmosferă plăcută, prietenoasă, fără amenințări cu note mici sau cu pedepse. Profesorul îl poate ajuta pe elev să aibă încredere în forțele proprii, în capacitatea lui de a rezolva sarcinile școlare, și în felul acesta să aibă o stimă de sine ridicată.

DE CE ESTE IMPORTANTĂ EDUCAȚIA PENTRU ȘI PRIN SPORT ?

PROFESOR STANCIU MARIA

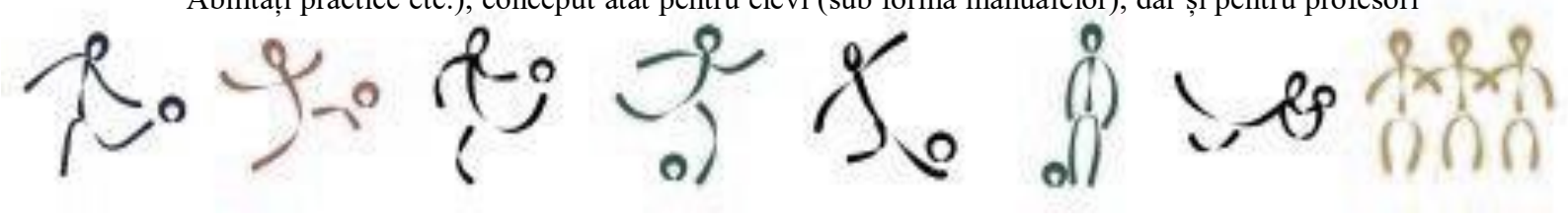
“CERETI SI VI SE VA DA;CAUTATI SI VETI AFLA;
BATETI SI VI SE VA DESCHIDE”(MATEI,VII-7)

Educația trebuie să își asume procedural toate dimensiunile personalității umane, de la formarea corporalității, a instinctelor, a afectivității, a voinței, până la fasonarea gândirii, a atitudinilor, a comportamentelor expresive etc. Toate palierele sunt importante, iar vizarea acestora trebuie gândită integralist, fiecare în parte dar și interdependent, prin strategii atotcuprinzătoare, corelative, complete. Nu se poate periferiza o componentă în profitul alteia (să acordăm, de pildă, formării corpului mai puțină atenție în raport cu disciplinarea minții), întrucât o astfel de stratagemă se va răzbuna – mai devreme sau mai târziu. Gândirea se formează și se întărește și prin sport, după cum și formarea intelectuală poate propensa sau consolida atitudini pozitive față de psihomotricitate, față de corporalitate, față de sănătatea și integritatea fizică.

Orice orizont formativ se bazează dar și sedimentează o serie de valori subsecvente ce exced dimensiunea strict tehnică a unui exercițiu educativ limitativ (pe direcție intelectuală, afectivă, morală, spirituală, profesională etc.). A face sport, de pildă, nu înseamnă doar gesticulație fizică, mecanică de ordin corporal, performanță de dragul performanței, ci restructurare a întregii personalități în consens cu valori ce privesc cunoașterea sinelui, dorința de autorealizare, responsabilizarea față de sănătatea proprie, luarea în seamă a alterității, fair-play-ul în raport cu competitorul, consecvența acțională, probitatea morală, respectul și slujirea celuilalt etc. Educația fizică, în calitate de topică a unui program formativ, deschide un evantai de valori ce stau la baza sau se articulează sporitor cu valori de același calibru ce sunt asumate și de către alte discipline de învățământ. Sportul devine, astfel, o ocazie de conturare și evidențiere a persoanei pe linie valorică pornind de la punerea în act a corpului, a biologicului aureolat cultural, a unei vitalități bazale în raport cu care alte realizări umane nu au sens sau sunt greu de imaginat.

Educația fizică este una dintre cele mai vechi forme de exercitare a acțiunii formative. Antichitatea greacă ne demonstrează cu prisosință acest lucru. În mod firesc, sportul trebuie să facă parte din diapazonul multiform al structurării personalității. Această componentă a educației cuprinde un cumul de activități ce contribuie la dezvoltarea ființei umane prin cultivarea și potențarea dimensiunii psiho-somatice, prin păstrarea unei armonii dintre fizic și psihic, dintre psihomotricitate și intelectualitate, voință, emotivitate, proiectivitate, caracter. Educația fizică este fiziologică prin natura exercițiilor sale, pedagogică prin metodă, biologică prin presupuzițiile sale și socio-culturală prin consecințe sau reverberații la nivel personal sau colectiv. Educația fizică nu trebuie privită în chip izolat, doar ca o propensare a forței fizice, ci ca o cale de articulare a legăturilor dintre toate dimensiunile personalității, ca o posibilitate de perfecționare a ființei din mai multe puncte de vedere.

Lăsând la o parte disputele ideologice, credem că, în afară de programă, inclusiv un suport curricular s-ar preta la această disciplină (ca și la Muzică, Educație plastică/Desen, Abilități practice etc.), conceput atât pentru elevi (sub forma manualelor), dar și pentru profesori

(sub formă de ghiduri sau metodici aferente). La ora de sport se face nu numai sport, dar se și vorbește despre sport, despre chestiuni tehnice, procedurale, despre importanța și căile dezvoltării motricității, despre norme și criterii ale reușitei, despre valori psihomorale – precum fair-play-ul, curajul, respectul adversarului etc. Ora de educație fizică nu înlocuiește sportul pe care trebuie să îl facă efectiv elevul sau tânărul (ar fi prea puțin 2-3 ore pe săptămână...), ci îi sădește acestuia dorința de mișcare, de antrenare a unor disponibilități psihomotorii, de formare a unei culturi sportive etc. Ora de sport poate fi în început pentru ceea ce persoana ar putea continua, independent și responsabil, pe mai departe. Știm că nu este prioritatea absolută a învățământului nostru, dar, principial, un îndrumar tehnic la această disciplină – pentru elevi, dar și pentru profesori – îl considerăm necesar. Cine îl concepe, ce tipuri de conținuturi propune, sub ce auspicii didactice, în ce context poate fi consultat (acasă, pe terenul de sport!...), ce rol joacă în evaluarea elevului etc., acestea sunt probleme asupra cărora putem discuta.

Pe de altă parte, orice suport de învățare, dincolo de instrumentalizarea educatului, educatorului sau antrenorului de sport cu un nou cadraj strategic, are menirea de a genera un univers axiologic de natură psiho-comportamentală care are ca finalitate vizarea sau coagularea, prin resorturi cathartice ingenui, a unei recunoașteri, comuniuni și bucurii interpersonale. Dacă dorim să trăim într-o lume mai bună, cu exigențe și valori autentice, sportul poate fi pus la treabă făcând mult în această direcție. Până a plămădi și interioriza norme elevate la nivel societal sau a induce expectanțe înalte, la nivel de indivizi sau societate luată ca întreg, trebuie lucrat la nivel bazal, la asumarea individuală a regulilor, a experimentării pe cont propriu a prescripțiilor, a criteriilor valorice recunoscute, a respectului reciproc, a ierarhiilor demonstrate, a ratificărilor evidente în materie de performanțe dovedite. Antrenamentul fizic, vizat de astfel de poziționări, nu se reduce la un simplu „consum” pe direcție strict psiho-motrică: el devine o cale regală de intrare în viață, de experimentare valorică, de împlinire umană, de descoperire de sine și intercunoaștere, de întâlnire interculturală, de educație cetățenească.

Sportul poate fi înțeles sau profesat (și) ca un fenomen socio-cultural care are consecințe pe termen lung – din punct de vedere psihologic, sociologic, antropologic, spiritual, economic. El nu se rezumă doar la un „apendice” ocupațional, la o simplă supapă de revigorare circumstanțială, la un mod facil de a „consuma” energia și timpul, ci devine un vector ce dă consistență, continuitate, relief, pregnanță, semnificație umanității din noi. Jocul sportiv nu mai rămâne o simplă „joacă”, ci își asumă rolul de factor de învățare și autorevelare individuală, comunitară, socială.

Un act uman își evidențiază valoarea când își transcende un scop imediat în profitul unei împliniri sau valorizări ulterioare, neașteptate, neexplicitate...

Bibliografie

- Miclea, M. (1994), Psihologie Cognitivă. Ed. Gloria. Cluj-Napoca,
- Opre A. (coord.) (2002) (2003). Noi tendințe în psihologia personalității. Vol I. Modele teoretice; Vol II. Diagnoză, studii experimentale și aplicații. Editura ASCR, Cluj Napoca. ,
- Ion Dragan, Ioan Nicola –Cercetarea psihopedagogica, Targu –Mures ,Editura Tipomur, 1993

PADLET

PROFESOR MELINTE ELENA-CARMEN

În timp, elevii și profesorii își pot construi o proprie „amprentă digitală”, care poate dovedi dacă proprietarul stăpânește uneltele digitale, înțelege o limbă străină, are anumite pasiuni și interese pentru un anumit domeniu sau profesie pentru care candidează, despre caracterul lui ca om, despre alte aspecte care nu pot fi cuprinse într-un CV sau o scrisoare de intenție.

Din punct de vedere tehnic există instrumente diverse pentru realizarea unei amprente digitale. Unul dintre cele mai facile moduri de a crea materiale și a permite colaborarea la editarea acestora, îl constituie **Padlet**.

Această aplicație funcționează ca o bucată de hârtie, sau ca un perete virtual. Utilizatorul primește o pagină goală – un padlet – pe care poate adăuga obiecte de diferite tipuri: postări de tip text, atașare de documente, videoclipuri, imagini, fotografiile, link-uri, etc. În funcție de preferință se poate particulariza alegând imagini de fundal, teme personalizate, pictograme, etc.

Padlet este un instrument ușor de utilizat de către orice persoană (elev sau profesor) care deține cunoștințe minime de utilizare a calculatorului. Este necesară crearea unui cont pe platforma www.padlet.com sau conectarea cu un cont Google, Microsoft sau Apple. După conectarea pe platformă utilizatorul poate crea un padlet nou sau poate accesa un padlet care i-a fost partajat. Cu un cont gratuit se pot crea maxim cinci padlet-uri, însă dacă se dorește realizarea în continuare de padlet-uri noi cele folosite se pot arhiva.

La accesarea butonului *Creează un padlet* se deschide o pagină din care utilizatorul poate alege stilul de padlet pe care îl dorește. Diferența esențială între acestea este legată de modul de afișare al informațiilor postate.

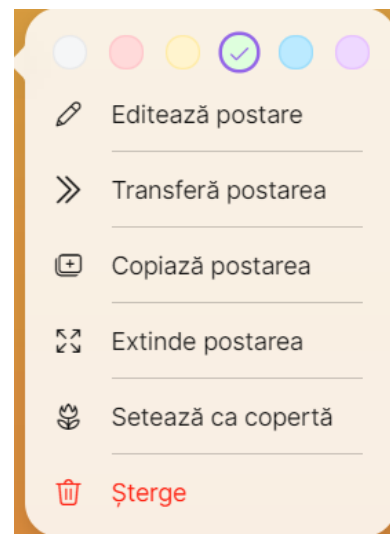
Crează un padlet

Tipurile de șabloane predefinite sunt:

1. Perete – materialele sunt publicate în casete care se pot așeza pe peretele virtual în orice poziție.
2. Listă – materialele sunt publicate în casete care se pot așeza pe peretele virtual unele sub altele, sub forma unei liste.
3. Grilă – materialele sunt publicate în casete care se pot așeza pe peretele virtual în coloane

4. Rubrică – materialele sunt publicate în casete care se pot așeza pe peretele virtual în coloane (corespunzătoare unor secțiuni).
5. Hartă – materialele sunt publicate în diferite puncte de hartă (alese prin caseta de căutare sau prin fixare pe hartă).
6. Design – materialele sunt publicate în casete care se pot așeza pe peretele virtual în locuri diferite, iar apoi se realiza conexiuni între acestea.
7. Cronologie – materialele sunt publicate în casete care se pot așeza pe peretele virtual pe o axă, plasându-le în ordine cronologică.

Casetele cu materiale pot fi editate astfel:

1. Editează postare – permite modificarea conținutului.
2. Transferă postare – publică materialul în același padlet, într-un padlet nou sau într-un padlet creat anterior.
3. Copiază postarea – realizează o copie a acesteia în același padlet, într-un padlet nou sau într-un padlet creat anterior.
4. Extinde postarea – permite vizualizarea materialului în dimensiune mărită.
5. Setează ca copertă – asociază materialul cu imaginea de copertă a padlet-ului.
6. Șterge – elimină postarea din padlet.

Pentru a putea deveni un instrument colaborativ este necesar ca proprietarul padlet-ului să trimită adresa acestuia utilizatorilor, sau poate chiar să îl distribuie pe email sau să îl partajeze pe Facebook, Twitter sau Google Classroom.

După finalizarea editării, proprietarul are posibilitatea de a-l salva ca imagine, pdf, csv, foaie de calcul sau să îl imprime.

Materialele publicate pe padlet.com pot fi utilizate ca portofliu digital, dar pot fi utilizate și pentru socializarea clasei, învățarea prin colaborare. Este un instrument la îndemână, cu un aspect atractiv, pe placul elevilor și al profesorilor.

Secțiunea Proiecte Erasmus

Colegiul Național „Grigore Moisil” Onești
jud. Bacău, România

PROFESORI PENTRU CLASE INOVATIVE!

INOVAREA ÎN ȘCOALĂ ȘI ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

CONTEXTE NOI

ABORDĂRI ȘI STRATEGII NOI

Proiectul Erasmus+ cu titlul “Profesori pentru clase inovative! – Activități formative pentru dezvoltarea gândirii creative!” își propune crearea pentru profesori și elevi a unor contexte inovative de învățare și creștere în toate ariile curriculare, prin consiliere pentru dezvoltarea personală și profesională, utilizarea tehnologiei și a aplicațiilor digitale, a unor metode activ-participative, precum și a unor instrumente și strategii de marketing integrativ, eficiente pentru educație în general, pentru dezvoltarea autonomiei, spiritului de inițiativă, responsabilității, creativității, motivației pentru performanță și evoluție în cariera didactică.

Relația dintre vechi și nou, dintre tradiție și inovație, a existat dintotdeauna și continuă să existe în toate etapele de evoluție a unei societăți și în toate ariile vieții. Ce anume face diferența dintre profesorii, liderii și managerii creativi și flexibili, care reușesc să se adapteze rapid la schimbare, și cei care eșuează în a păstra o relație frumoasă, armonioasă și constructivă cu trecutul?

Care sunt competențele cheie necesare unui manager pentru a deveni un lider expert în arta conducerii, atât la nivel formal, pentru că este numit în funcție pentru a-și exercita în mod profesionist autoritatea, cât și la nivel informal, pentru că trebuie să fie respectat, apreciat și urmat de oamenii pe care-i conduce pentru a fi recunoscut ca lider?

Cum folosim tehnologia modernă și digitalizarea pentru inovarea didactică și motivarea eficientă a profesorilor și elevilor pentru învățare și formare continuă, dezvoltare personală și profesională, atingerea performanței?

Cum dezvoltăm competențele antreprenoriale, lingvistice, sociale și civice, abilitatea de a gândi creativ și critic constructiv, pentru optimizarea muncii în echipă și o comunicare eficientă cu toți actorii și partenerii educaționali?

- **Care sunt provocările, rolurile și responsabilitățile profesorilor în online?**
- **În ce fel învățarea online a schimbat comportamentele, așteptările și interesele elevilor, profesorilor și părinților?**
- **Ce este important pentru un elev la un curs online și de ce sunt toate aceste aspecte atât de importante?**

- **Cum putem folosi tehnologia digitală în designul educațional pentru a oferi elevilor la un curs online cât mai multe avantaje și beneficii?**
- **Din perspectiva profesorului, de ce este util să știe care sunt caracteristicile, avantajele și beneficiile unui curs online? Dar din perspectiva elevilor, părinților, angajatorilor de pe piața muncii?**

- **Cum facem tranziția de la cultura controlului la cultura evaluării, de la școala care notează și clasifică la o școală pedagogică, care însoțește procesul de învățare**

Instrumente de consultare și lucru în echipă, canale de comunicare, promovare și diseminare create pentru managementul și implementarea proiectului: materiale promoționale pentru identitatea vizuală a proiectului, chestionare Google Form, pagina și grupul de lucru pe Facebook, classroom al proiectului pe platforma liceului, blogul proiectului, grup de lucru aprobat pe platforma eTwinning.

Care vor fi produsele finale ale proiectului: portofoliile digitale ale profesorilor, un blog cu articole și alte resurse deschise, 4 broșuri și un ghid metodologic

Punți de comunicare către viitorul Europei

Viitorul Europei și digitalizarea educației sunt subiectele principale pe agenda decidenților de la Bruxelles și Strasbourg. În acest context, Colegiul Național „Grigore Moisil” Onești, Școală-Ambasador a Parlamentului European, a organizat webinarul cu tema *"Digitalizarea educației - Politici și strategii de acțiune la nivel european și național"* pentru a construi punți de comunicare către viitorul Europei. Au răspuns invitației la dezbateri, în cadrul proiectului EPAS, dl. Eugen Tomac, europarlamentar, și dl. Valerian Vreme, fost ministru al Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în guvernul României. La evenimentul online au participat 100 de persoane: ambasadorii seniori (prof. Irina-Livia Enache, directorul școlii, prof. Cristina-Lacramioara Buzatu, director adjunct, prof. Virginia – Smărăndița Brăescu, coordonator proiect EPAS, prof. Mariana Berezcki, prof. Cristina Matei, prof. Daniela Florea, prof. Mărioara Brescan, prof. Magdalena-Maria Velicu, prof. Claudiu-Aurelian Visciun) și ambasadorii juniori EPAS (Geanina-Elena Aștefanei, Sorina Callu, Daria Manolache, Ioana Lazăr, Ana-Maria Bitiri, Ilaria Cojocar, Ilinca Sasu, Daria Matei, Andreea-Ștefania Anisei, Miruna-Maria Bacalu, Elena Mitrea, Lavinia Bîclea, Antonia Dovleag), elevi pasionați de IT și alți elevi îndrumați de profesorii moisiliști (prof. Carmen-Elena Melinte, prof. Maria Stanciu, prof. dr. Gabriela Gîrmacea, prof. Gabriela Terchescu, prof. Cristina Romandaș, prof. Adriana Constantin, prof. Delia-Mihaela Nădejde

Proiectul european este susținut, atât de comisarii și deputații europeni, cât și de cetățenii europeni din toate statele membre ale Uniunii Europene. Tinerii, inclusiv cei din Marea Britanie, în ciuda Brexit, cred cu tărie în viitorul Europei bazat pe valori comune, dialog intercultural, educație la standarde înalte de calitate, cercetare și inovație, sprijin reciproc, cooperare și solidaritate pentru a pune în practică pactul verde european, pentru creștere economică sustenabilă și atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă.

Programul educațional EPAS (European Parliament Ambassador Schools) a fost lansat la începutul anului 2017 în toate statele membre ale Uniunii Europene și urmărește familiarizarea elevilor cu valorile europene, cu rolul Parlamentului European și cu democrația parlamentară europeană, precum și îmbunătățirea cunoștințelor elevilor despre Europa și Uniunea Europeană.

Referitor la strategia privind digitalizarea educației pentru perioada 2021 – 2027, întâlnirea online cu dl. eurodeputat Eugen Tomac și cu dl. fost ministru Valerian Vreme a permis profesorilor și elevilor moisiliști, să dezbată împreună acest subiect pentru a înțelege care sunt provocările și oportunitățile digitalizării și care va fi impactul acesteia la nivel european și în plan național.

Cei doi piloni pe care este construită această strategie sunt: competențe digitale relevante pentru transformarea digitală și ecosistem digital de educație și formare de

înalță performanță; Țintele pe care strategia le propune sunt următoarele: 90% din populația României să fie alfabetizată digital; formarea a 82% din populația cu vârsta cuprinsă între 20 și 34 de ani pentru meserii emergente, în vederea inserției cu succes pe piața muncii; dotarea tuturor unităților de învățământ din România cu infrastructură și resurse tehnologice adaptate schimbărilor permanente.

Cetățenii europeni în general și tinerii în mod special au nevoie să cunoască impactul și efectele integrării europene, ale digitalizării educației, precum și pârgiile de care dispun pentru a putea influența procesul decizional, atât la nivel național, cât și la nivel european. Competențele digitale și competențele sociale și civice sunt competențe cheie în toate sistemele educaționale din țările membre ale Uniunii Europene și pot fi dobândite prin diferite abordări care nu se exclud și care, dimpotrivă, pot fi aplicate toate în mod integrat pentru a conduce la o competență transversală numită, de către unii experți, „*alfabetizare europeană*” (Georgi, 2008; Du Bois-Reymond, 2002). Această competență presupune dobândirea cunoștințelor și dezvoltarea capacității de a înțelege, de a gândi autonom, în mod creativ, critic și sistemic, care să permită fiecărui cetățean european să înțeleagă ce se întâmplă în viața publică la nivel local, național, european și global. În acest sens, ambasadorii seniori și ambasadorii juniori EPAS se implică în comunitățile locale, intră în comunicare și colaborează cu deputații europeni, cu decidenții din România și cu alți parteneri la nivel local, național și european: Biroul de Legătură al Parlamentului European în România, centrele Europe Direct, ONG-uri, alte școli EPAS din România și din țările membre ale Uniunii Europene.

Profesorii și elevii moisiliști sunt activi în multiple programe și proiecte europene (EPAS, eTwinning, Erasmus+) și se pregătesc pentru a sărbători **Ziua Europei** cu o agendă plină de activități la nivel local, național și european. Datorită Internetului și digitalizării, punțile de comunicare la toate nivelurile pot fi stabilite rapid și eficient. Cooperarea și solidaritatea europeană se datorează în principal legăturilor socio-emoționale stabilite între cetățenii europeni. Dacă identitatea europeană este percepută ca o „extensie a identității naționale” (Hadler et al., 2012, p. 397), atunci proiectele educaționale, consultările și dezbaterile publice, dialogul structurat cu tinerii, schimburile de experiență și bune practici, călătoriile în străinătate și cunoașterea mai multor limbi străine sunt asociate cu „materile prime ale identificării cu Europa” (Datler et al., 2005, p. 2), deoarece duc la construirea unor punți de comunicare și a unor relații de prietenie puternice, atât în plan personal, cât și în plan profesional.

Prof. Virginia-Smărăndița Brăescu

Colegiul Național „Grigore Moisil” Onești

L'homme de l'air

Il était une fois un pays au bout du monde où les rêves devenaient réalité, l'âme était enchantée et le coeur se réjouissait. Il paraît que dans ce pays éloigné vivait l'homme de l'air. Cet espace-là où le **foehn** souffle sans cesse en nous invitant dans des endroits paisibles et tranquils, où la raison se perd et l'âme se retrouve, où le bruit est silencieux. Ici est né l'homme aux cheveux **vaporeux**.

Mais qui est-il? À quoi ou à qui ressemble-t-il et comment le trouver? La réponse n'est pas facile, mais tellement fascinante. Ses mains sont pareilles aux **ailles** qui vous emmènent dans des pays des fées où on peut être soi-même. Son coeur est comme une **chambre à air** où il n'y a ni colère, ni tristesse, ni larmes. Il n'y a que la chaleur de l'amour aussi pur que la rosée du matin. C'est le monde de l'enfance dont la **fragrance** est pareille au parfum d'une rose d'automne. Son rire est fort coloré à l'**allure** élancée d'un enfant qui a reçu un nouveau jouet. Cet homme **éolien**, à vrai dire, est très drôle. Personne ne pourrait résister à ses astuces. Parfois, il **bulle** au soleil, mais cela lui est pardonnable. Dans son monde les fleurs ne fanent point, les gens ne pleurent jamais, chacun ayant le droit d'être ravissant. Mais, le plus important, ce sont ses yeux, deux comètes en barbe à papa, et son **allure** qui **insufflent** de la confiance et du calme. On n'a qu'à le regarder pour se sentir heureux à jamais. Où pourrait-on le voir et le trouver? Où est ce monde merveilleux?

Moi, je l'ai trouvé. Pour moi, c'est l'univers de la tolérance. C'est grâce à la tolérance que j'ai trouvé la clé du coeur de l'homme de l'air. Pour y arriver, il suffit d'ouvrir son âme, de se souvenir de l'humanité et de l'amour vers ses proches. Est- on prêt à **décoller** vers ce monde où on pourrait se retrouver pour renaître tel un Phenix de ses cendres?

Sabrina Burguja, Clasa a XI a F

Colegiul Național "Grigore Moisil" Onești

Prof. coordonator: Virginia – Smărăndița Brăescu

COLEGIUL NAȚIONAL „GRIGORE MOISIL” ONEȘTI

ERASMUS+

Sınıfta Barış Okulda Barış
Pace in Classe Pace a Scuola
Мир в Клас, Мир в Училище
2020 -1 - KA 229 - TR01 - 093716_4
Pace în Clasă și în Școală
Pokój w Klasie Pokój w Szkole
Peace in Class Peace in School

Beneficii pentru elevi:

- Participarea la cursuri de formare și schimburi de experiență la nivel european, finanțate prin programul Erasmus+;
- Abilități pentru managementul conflictelor/ peer mediation;
- Abilități de gândire critică și analiză, pentru dezbateri și argumentare;
- Abilități de lucru în echipă, de public speaking și leadership;
- Competențe pentru secolul 21 prin dezvoltarea abilităților cerute pe piața muncii.

<https://dimensiuneaeuropeana.school.blog/>

COLEGIUL NAȚIONAL „GRIGORE MOISIL” ONEȘTI ERASMUS+

APPLICANT:

Yolbulan-Bastug Vocational and Technical
Anatolian High School - Türkiye

PARTNERS:

Graditeljsko geodetska skola Osijek Croatia

Istituto di Istruzione Superiore
"Da Vinci - De Giorgio" - Italy 1

Associacao Para A Educacao e Valorizacao
Da Regiao De Aveiro Portugal

IIS Isa Conti Eller Vainicher - Italy 2

Turkey, Croatia, Romania, Italy, Portugal

2019 - 2021

Erasmus+ 2019-1-TR01-KA229-076957_4

Colegiul National Grigore Moisil Onesti Romania

Dezvoltarea următoarelor abilități cerute pe piața muncii:

- Abilități de planificare, organizare și managementul proiectelor;
- Abilități de rezolvare creativă a problemelor și de gestionare a conflictelor;
- Abilități digitale, pentru social media și managementul informației;
- Abilități de bază pentru matematică, știință și tehnologie;
- Abilități antreprenoriale și pentru înțelegerea antreprenoriatului;
- Abilități de învățare activă, experiențială, eficientă pe termen lung;
- Abilități interpersonale și sociale;
- Abilități interculturale, de conștientizare și exprimare culturală;

<https://dimensiuneaeuropeana.school.blog/>

DE CE SĂ TE **IMPLICI?**

PENTRU CĂ... participarea la un proiect ERASMUS+ îți poate aduce următoarele avantaje:

- îți oferă o experiență de viață memorabilă cu provocări care te vor ajuta să îți înțelegi mai bine atât limitele cât și potențialul;
- învățarea realizată în proiecte completează învățarea realizată în activitatea curentă din școală;
- te ajută să te dezvolti personal prin împlinirea aspirațiilor tale;
- îți îmbunătățește perspectivele de carieră și/sau te va ajuta în parcursul tău educațional prin abilitățile pe care le vei dezvolta;
- poți să beneficiezi de suport pe perioada activității
- vei participa la cursuri de formare care folosesc metodologii de învățare interactive;
- după finalizarea proiectului, vei primi un certificat de participare care să ateste ce ai învățat;

<https://dimensiuneaeuropeana.school.blog/>

